

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 5

August 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள் .	16
அஜென்ன்டா	18
The Life Divine – Outline	21
மனித சுபாவம்	24
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	27
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	31
அன்பர் அனுபவம்	35
வாழ்க்கையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நமக்குக் கவனம் தேவை	39
உலகம் - மோட்சம் - ஸ்ரீ அரவிந்தம்	41
மேல்நாட்டு கலாச்சாரத்தின் சிறப்பம்சங்கள்	44
அன்னை இலக்கியம்	
சாவித்ரி	50

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 40 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஜீவியத்தின் ஒசை

ஐரைஸ்

நம்பிக்கை

உறவு.

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 316

Para 19

In our conception of the Absolute, indeterminability is also a necessary element.

This is the other side of the suprmental regard on being and on things.

The Absolute is not limitable by any one determination.

It is not definable by any sum of determinations.

Also, it is not bound down to an indeterminable vacancy of pure existence.

On the contrary, it is the source of all determinations.

Its indeterminability is a natural, a necessary condition.

It is the condition both of its infinity of being and its infinity of power.

It can be infinitely all things because it is no thing in particular.

It exceeds any definable totality.

II/1. ரிரபஞ்ச சீருஷ்டி, ரிரம் சீருஷ்டி

பரம்பொருளை நாம் என்னும்போது நிர்ணயம் செய்ய முடியாத நிலையும் ஒரு அவசியமான பகுதியாகும்.

சத்திய ஜீவியத்தின் ஜீவன் மற்றும் பொருட்களைக் கருதும் நிலைக்கான அடுத்த பக்கம் இது.

பரம்பொருள் என்பது எந்த ஒரு நிர்ணயத்தாலும் அளவுக்குட்படுத்தக்கூடியது அல்ல.

அது நிர்ணயங்களின் கூட்டுத் தொகையால் விளக்கக் கூடியதும் அல்ல.

மேலும், அது நிர்ணயம் செய்ய இயலாத ஒரு சூன்யமான பெரு வாழ்வும் அல்ல.

மாறாக, அது எல்லா நிர்ணயங்களுக்கும் மூலமானது.

அதன் நிர்ணயம் செய்ய இயலாத நிலை இயற்கையான ஒரு அவசியமான நிபந்தனை ஆகும்.

அதன் அனந்த ஜீவன் மற்றும் அனந்த சக்தி இரண்டிற்குமான நிபந்தனை அது.

அது அனைத்துப் பொருட்களுமாக அனந்தமாக உள்ளது, ஏனெனில் அது குறிப்பாக எந்தப் பொருளும் ஆகாது.

எவ்வகையான விளக்கக்கூடிய முழுமையையும் அது கடந்தது.

This essential indeterminability of the Absolute translates itself into our consciousness.

It does so through the fundamental negating positives of our spiritual experience.

They are the immobile Self, the Nirguna Brahman, the Eternal without qualities.

They are the pure featureless One Existence, and the Impersonal.

They are the Silence void of activities, the Non-being, Ineffable and the Unknowable.

On the other side it is the essence and source of all determinations.

And this dynamic essentiality manifests to us.

It does so through the fundamental affirming positives.

There the Absolute equally meets us.

For it is the Self that becomes all things.

It becomes the Saguna Brahman, the Eternal with infinite qualities.

It becomes the One who is the Many.

It becomes the infinite Person who is the source of all persons and personalities.

It becomes the Lord of creation, the Word.

It becomes the Master of all works and action.

பரம்பொருளின் இந்த அடிப்படையான நிர்ணயம் செய்ய இயலாத நிலை நம் ஜீவியமாக மாற்றம் பெறுகிறது.

நம் அடிப்படையான எதிர்மறையான ஆன்மிக அனுபவத்தின் மூலம் அது அப்படிச் செயல்படுகிறது.

அவை அசைவற்ற பிரம்மம், குணங்களற்ற பிரம்மம், திறன்களற்ற சாஸ்வதம்.

அவை அம்சங்களற்ற மற்றும் பொதுவான பிரம்மம்.

அவை செயலற்ற மௌனம், அசத், விவரிக்கவொண்ணாதது மற்றும் அறியவியலாதது.

அடுத்த பக்கத்தில் அது சாரமானது மற்றும் எல்லா நிர்ணயங்களுக்கும் மூலமானது.

இந்தச் சக்தி வாய்ந்த மூலமானது நமக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.

அது அடிப்படையான உறுதி செய்யும் உடன்பாடுகளின் மூலம் இதைச் செய்கிறது.

அங்குப் பரம்பொருள் நம்மைச் சுந்திக்கிறது.

ஏனெனில் பிரம்மமே அனைத்துப் பொருளாகவும் ஆகிறது.

அது அனைத்து குணங்களும் கொண்ட பிரம்மமாகவும், அனந்த குணங்கள் கொண்ட சாஸ்வதமாகவும் ஆகிறது.

அது பலவான ஒன்றாகிறது.

அனைத்து ஜீவன்களுக்கும் அவற்றின் குணநலன்களுக்கும் ஆதாரமாக உள்ள அனந்த புருஷனாகிறது.

படைப்பின் தலைவன் மற்றும் பிரணவ மந்திரமாகிறது.

அனைத்து வேலைகள் மற்றும் செயல்களுக்குத் தலைவனாகிறது.

It is that which being known all is known.

These affirmatives correspond to those negatives.

In a supramental cognition we cannot split as under the two sides of the One Existence.

Even to speak of them as sides is excessive.

For they are in each other, their coexistence or one existence is eternal.

Their powers sustaining each other found the self-manifestation of the Infinite.

Contd...

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சுதந்தரம் என்ற கருத்தை விரிவுபடுத்தும்பொழுது, பகவான் சுதந்தரத்தை இழக்கும் சுதந்தரமும் சுதந்தரத்திற்கு உண்டு என்றார். இதுவரை உலகமறியாத கருத்து இது. அசோகச் சக்ரவர்த்தி கலங்கத்தை வென்றார். வலிமை வளர்ந்தது, போரை 2500 ஆண்டுக்குமுன் கைவிட்டார். உலக சரித்திரம் இன்றுவரை அறியாதது. மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸை உயிர்ப்பித்து, பழுத்தவர் கட்சியை பாமரர் கட்சியாக்கி, சுயராஜ்ஜியம் என்ற குரலை எழுப்பி, இமயம் போன்ற இயக்கத்தை உருவாக்கினார். அதிலிருந்து இராஜினாமா செய்து தனக்குக் கட்சியில் பதவி, அதிகாரம் தேவையில்லை என்றார். உலகம் இதையறியாது. சுதந்தரம் வந்து பதவி வந்தபொழுது இந்த நாட்டிற்கு பிரதமராகவும், ஐனாதிபதியாகவும் இருக்க வேண்டிய மகாத்மா காந்தி அதை நேருவுக்கும், ராஜேந்திரப் பிரசாத்திற்கும் அளித்தார். எல்லா அதிகாரமும் அவரிடம் வந்தது. முடிகுடா மன்னரானார். இந்தியா ஆண்மிக நாடு. ஆண்மிகம் எனில் சுதந்தரம் என்பதை விளக்கும் நிகழ்ச்சிகள் அசோகன், காந்தியின் வாழ்வு. சுதந்தரத்தை இழக்கும் சுதந்தரம் பெற்ற காந்திஜி எல்லா முழுவகையையும் எடுக்கும் நிலையை எட்டுனார்.

அதை அறிவதால் அனைத்தையும் அறிய முடியும்.

இந்த உடன்பாடுகள் அந்த முரண்பாடுகளை ஒத்தவை.

சுத்திய ஜீவிய அறிவில் ஏகனின் இரு பகுதிகளை நாம் பிரிக்க முடியாது.

அவற்றைப் பகுதிகளாக அறிவதும் மிகையானதே.

ஏனெனில் அவை ஒன்று மற்றதில் உள்ளது, அவற்றின் சக வாழ்வு அல்லது ஏக வாழ்வு சாஸ்வதமானது.

அவற்றின் ஒன்றையொன்று தாங்கிப் பிடிக்கும் சக்தி அனந்தத்தின் சுய வெளிப்பாட்டிற்கு ஆதாரமாகிறது.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அக்ஷர பிரம்மம் ரூபம், குணமற்றது. எனவே அதனால் சீருஷ்டத்திருக்க முடியாது என மரபு கூறுகிறது. அக்ஷர பிரம்மம் க்ஷர பிரம்மம் என்பவை எதிரானவை. ஒன்று ரூபம், குணமற்ற அசையாத மாறாத பிரம்மம். அடுத்து ரூபத்தாலும் குணத்தாலும் நிறைந்து பொருளாகவும், வாழ்வாகவும் உலகை நிரப்புவது. அக்ஷர பிரம்மம் தன் சுதந்தரத்தை - ரூபம், குணத்தால் கட்டுப்படுத்தாத சுதந்தரத்தை - இழக்க முன் வந்தால் உயரும். உயர்ந்த நிலையில் அக்ஷர பிரம்மமும், க்ஷர பிரம்மமும் இணைந்து மழு பிரம்மம் ஏற்படும். இதற்கு அக்ஷர பிரம்மத்திற்கில்லாத சக்தி, நிர்ணயிக்கும் சக்தி எழும். உலகிலும், பிரபஞ்சத்திலும் நிர்ணயிக்கப்படுவை எல்லாம், மழு பிரம்மம் Absolute-ஆல் நிர்ணயிக்கப்படுவதேயே. சர்க்கார் அதிகாரிக்கு சட்டத்தை (rule) அமுல்படுத்தும் அதிகாரம் உண்டு. சட்டத்தை இயற்றும் அதிகாரியில்லை. சட்டம் முடிவான நிலையில் உத்தரவு, ஆர்டர் (order) எனப்படும். அஞ்சல் நிலையில் சட்டம் Act ஆகிறது. இது பார்லிமென்ட்டால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு Act எனப்படும். Act என்ற சட்டத்தை நிர்ணயிப்பது அடிப்படை உரிமை constitution. அதை அமுல்படுத்துவது பார்லிமென்ட். பிரதம மந்திரியும், ஐனாதிபதியும் பார்லிமென்ட்டால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். எனவே சர்க்கார் அதிகாரி அமுல்படுத்தும் உத்தரவு (order) பார்லிமென்ட்டால் நிர்ணயிக்கப்பட்டதே. அதே போல் உலகில் உள்ள எல்லா நிர்ணயங்களையும் தன்னிடத்தே உடையது பிரம்மம். இது தத்துவம், புதிய தத்துவம், கடினமானது.

இம்மாதச் செய்தி

எதைப் பிறருக்குப் பானமாக
அளிக்க மனம் வருகிறதோ,
அதுவே பிரசாதமாகப் பின்னால்
அமைகிறது.

சாவித்ரி

Page 199: Or there calls to us from some unfulfilled beyond

தூரத்து இலட்சியம் தொடர்ந்து விடும்
அழைப்பு

- ✧ தடுமாறும் உலகம் தகுதிபெறாத பெருமை
- ✧ அழியும் மனிதனின் அழியாத நினைவு
- ✧ பெரும் சந்தோஷ சூழல் கனவை விட்டகலவில்லை
- ✧ இளமையான இதயத்தின் சுதந்தரமான பிரியம் உயிராகச் சூழ்ந்து
- ✧ நாம் மறந்தது, இழந்த காலத்தின் அழியாத சத்தியம்
- ✧ ஆனந்தத்தின் ஆவி அவனை ஆழத்தில் போகத் தொடர்கிறது
- ✧ தூரத்திலிருந்தாலும் அவன் நினைவிலிருந்து
- ✧ பொன்னான சுகம், பொங்கி வரும் ஆசை லோகமாகி
- ✧ அழகும், வலிமையும், சந்தோஷமும் அவளுக்கேயுரியதாகி
- ✧ மினிரும் சுவர்க்கத்தின் இனிமை எழிலில்
- ✧ அழியாத பூரிப்பின் அரசு அவளுடையது
- ✧ பெரும் மெளனத்திற்கும் ஆழந்த பாதாளத்திற்குமிடையே
- ✧ இந்த ஞானத்தை நாம் மறைத்துக் காப்பாற்றுகிறோம்
- ✧ புலப்படாத புதிரின் அழைப்பு எழுப்பி
- ✧ கண்ணில் படாத சத்தியம் காத்திருக்கிறது
- ✧ உலகின் இன்றைய சத்தியத்தைவிட உண்மையான

- ❖ நம்மை விரட்டும் பிரம்மத்தை நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாது
- ❖ நாம் எந்த ஆத்மாவாக வேண்டுமோ அதனால் உந்தப்பட்டு
- ❖ ஆத்ம ராஜ்யத்தை இழந்தவன் போல்
- ❖ நம் பிறப்பின் தெய்வப்பகுதியை நாம் கண்டு
- ❖ சீரழிந்த நம் வாழ்வினின்று மாறி
- ❖ இங்கோ, தெய்வீக லோகத்திலோ நம்பிக்கை பூண்டு
- ❖ சுவர்க்கத்தின் பொறுமையான வீரர்களிடமிருந்து விடுதலை பெற்று
- ❖ நாம் மறந்து இழந்ததை
- ❖ நம் ஜீவனின் ஆனந்த பிறப்புரிமை
- ❖ நெஞ்சு நிறையும் பூரிப்பைக் கொடுத்துப் பெற்ற வருத்தம்
- ❖ உடலின் பூரிப்பை வலியுடன் பண்டமாற்று செய்து
- ❖ நம் அழியும் உடல் ஏங்கும் ஆனந்தத்திற்கு
- ❖ விளக்கை விரும்பி நாடும் விட்டிற்பூச்சி போல
- ❖ பெறாத வெற்றியை நோக்கி நடக்கும் பயணம்
- ❖ ஜீவனின் அலைகள் ஆனந்தத்திற்காக அவலப்பட்டு
- ❖ பூரணமாகாத வலிமையின் ஆர்வமாக குழப்பம்
- ❖ முயன்று முனையும் நீண்ட யாத்திரையின் நம்பிக்கை
- ❖ நீலவானை நிமிஸ்ந்து நோக்கும் பக்திப்பார்வை
- ❖ பொன்னான கரத்தை கடைசிவரை வீணாக எதிர்பார்த்து

ஐஷைஜை

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

- 22/47.** முன்றாண்டுமேன் ஏரிச்சல் தவிர்க்கப்பட்டது. பொய்யின் புனித உருவம் நகர்ந்துமின் எண்ணம் புத்துயிர் பெற்றது. WAAS-க்குப் புது ஸ்தாயனம் வந்தது. வரி விலக்கு நம்பிக்கையால் வந்தது. இது சத்திய ஜீவிய விஷயம். சிந்தனையை விட்டு விலகி அறிய வேண்டிய மனதிலையும் விலகினால் இடையறாத அழைப்புக்குச் சத்தியம் ஜீவியமாக எழும்.
- கவனம் என்பதை குழந்தைகள் உயிராகப் போற்றுவர். பொருள்களும் கவனத்தை எதிர்பார்க்கும். நேரமும், காலமும் கவனத்தை நாடும்.
  - நேரம் சுருங்குவது நேரத்திற்குரிய கவனம்.
  - வீரயம் விலகுவது பொருள்கட்குரிய கவனம்.
  - பிரியம் மனிதன் தேடும் கவனம்.
  - சுத்தம் பொருள்கட்குரிய கவனம்.
  - பயணப்படுத்துவது பொருட்களை கவனிப்பது.
  - கவன மில்லாவிட்டால் மனம் சுருங்கி வாடி, சித்தப்பிரமையும் வரும்.
  - தாயின் கவனம் பைத்தியம் தெளியும்.
  - எரிச்சல்படுவது கவனத்திற்கு எதிரி.
  - எரிச்சலைத் தவிர்த்தது WAAS-க்கு உயிர் வந்தது. நம்முன் பொய் அதிகமாக சொல்பவருண்டு.
  - பொய்யைப் புனையும் திறனுள்ளவருண்டு.
  - அவர் விலகினால் உலகம் புது மலராகப் பூக்கும்.
  - வரி விலக்கு கிடைக்காத ஆர்டர்.
  - கிடைத்தால் காப்பாற்றுவது அரிது.
  - ரத்து செய்தால் மீண்டும் கிடைக்காது.

செய்வது புனிதம் என்ற நம்பிக்கை எழுந்தவுடன் 12-ஆம் நிமிஷம் கிடைத்தது.

- இனி சிந்தனை அழிவது அவசியம். புரியும் அவசியமில்லை. அழைப்பு அவசியம். சத்தியம் சத்தியமாகப் பலிக்கும்.
- புதிய நேரத்தில் புதிய மனநிலை தேவை. காலம் கணிந்தாலும் மனநிலை மாறுவது அவசியம். எமன் அழிந்தபின்னும் சாவித்ரிக்குப் பிரச்சனையிருந்தது. இறைவனே ஆசை காட்டினான். அதையும் மறுத்தாள் சாவித்ரி.
- கோபத்தை அடக்கினால் எரிச்சல் வரும்.
- பிடிக்காத வேலையைச் செய்தால் எரிச்சல் வரும்.
- தெம்பில்லாத பொழுது வேலை செய்தால் எரிச்சல் வரும்.
- சொல்வதைக் கேட்காவிட்டால் எரிச்சலுக்கு இடம் உண்டு.
- திறமையை மறுத்தால் எரிச்சல் ஏராளமாக எழும்.
- பொய்யை மெய்யாகக் கூறினால் எரியும்.
- கோள் சொன்னால் எரிச்சலுக்கு உரிமை வரும்.
- பொறாமை கடிந்தால் எரிச்சல் உரிமையுடன் எட்டிப் பார்க்கும்.
- எதிர்பார்ப்பு ஏமார்ந்தால் எரிச்சலுக்கு இடம் உண்டு.
- எரிச்சலை எழுப்புபவரைக் கண்டால் எரிச்சல் எட்டிப் பார்க்கும்.
- தாமதம் எரிச்சல்.
- கூடி வராவிட்டால் எரிச்சல் எட்டிப் பார்க்கும்.
- அதிகாரம் செல்லாவிட்டால் எரிச்சல் வரும்.

- தோல்விக்குரியது எரிச்சல்.
- இயலாமை எரிச்சலை அழைக்கும்.
- புரியாதவனுக்குப் புரிந்து கொள்பவன்மீது எரிச்சல்.
- பெண் திரும்பிப் பார்க்காவிட்டால் வருத்தம் எரிச்சலாகும்.
- வேலைக்குரிய கருவி இல்லாதது எரிச்சல்.
- மரியாதைக்குப் பங்கம் எரிச்சல்.
- அர்த்தமற்றவன் அர்த்தமுள்ளவனாக நடப்பது எரிச்சல்.
- உபாதை எரிச்சல்.
- ஷர்ட் சரியாக இல்லாதது எரிச்சல்.
- காபி சூடாக இல்லாவிட்டால் எரிச்சல்.
- உயிரைக் கொடுத்ததைக் கண்டு கொள்ளாவிட்டால் எரிச்சல்.
- வேண்டாதவன் வெற்றி எரிச்சல்.
- நம் உரிமை பிறர்க்குப் போவது எரிச்சல்.
- ஐட்ஜாக்குச் சட்டம் புரியாவிட்டால் வக்கீலுக்கு எரிச்சல்.
- பஸ் தவறினால் எரிச்சல்.
- பிறந்த நாளை எவரும் கண்டு கொள்ளாவிட்டால் எரிச்சல்.
- கீழுள்ளவர் மேலுள்ளவர் மீது எப்பொழுதும் எரிச்சல்படுவார்.
- கேட்டது கிடைக்காவிட்டால் எரிச்சல்.
- பிரியமற்ற நண்பன் எரிச்சலைக் கிளப்புவான்.
- எரிச்சலைக் கிளப்பும் எரிச்சல் பெரியது.

(தொடரும்)

ஐகையைகொடு

ஜீவிய மணி

அதிகபட்ச முயற்சியை இடைவிடாது ஏற்பது விடாழுமிழ்ச்சி.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

139. காரண லோக சமர்ப்பணம்.

- நாம் வாழ்வது ஜட லோகம்.
- கண்ணுக்குத் தெரியாத லோகம் - ஆவி வாழ்வது - சூட்சும் லோகம்.
- புலன்கட்டும், அறிவுக்கும் எட்டாத லோகம் சத்திய ஜீவிய லோகம் - காரண லோகம் எனப்படும். எதற்கும் புலப்படாததை எப்படிக் கூறுவது?
- அது தத்துவத்திற்குப் புரியும். அது தீமையற்ற லோகம்.
- பகவான் நாராயண தரிசனம் பெற்றது அந்த சத்திய ஜீவிய - காரண லோகம்
- சுவரை இறைவனாகக் கருதி சமர்ப்பணம் செய்து பலித்தால் சுவர் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தராகக் காட்சியளிப்பார்.
- தியானத்தில் அன்னை, ஜோதி, சாந்தி, பகவான் மனத்துள் தோன்றும். இது சூட்சும் லோகம்.
- ஆழந்த தியானத்தில் பகவான் ஆத்மாவில் பொன் நிறமாகக் காட்சியளிப்பது காரண லோகம். அறிவுக் கெட்டாத அது உணர்வுக்குப் புலப்படும்.
- சமர்ப்பணம் பலிப்பதைக் காணபவர். பொருட்களை, மனிதர்களை, நிகழ்ச்சிகளை பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தராகக் கருதி சமர்ப்பணம் செய்தால், $1\frac{3}{4}$ லட்சத்திற்குப் போட்ட விண்ணப்பத்திற்கு $4\frac{1}{4}$ லட்சம் சாங்ஷனாகும் (Sanction) .
- பாங்கில் வாங்கிய 1.2 லட்சத்தைக் கொடுக்க முடியவில்லை என கடனை பகவானாகக் கருதி சமர்ப்பணம் செய்து பொழுது அடுத்த பாங்க் கடனை ஏற்று மேலும் 1.8 லட்சம் கொடுக்க முன்வரும்.
- 10,000 ரூபாய் பொற்கிழி வசூல் செய்யப் போனவர் பொற்கிழியைப் பணமாகப் பார்க்கவில்லை. பகவானாகக் கண்டார். பொற்கிழி 2.45 லட்சமாயிற்று.

- உலகம் இன்று கம்ப்யூட்டர் மயம். கம்ப்யூட்டர் 10 பேர்கள் செய்த வேலையைச் செய்வதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டால் 100 பேர்கள் செய்த வேலையைச் செய்கிறது. இனி கம்ப்யூட்டர் மனிதனை ஆளும் என உலகம் பேச ஆரம்பித்துவிட்டது. கம்ப்யூட்டரை பகவானாகக் கருதி ஒரு அன்பர் சமர்ப்பணம் செய்தார். மேற்கூறியவாறு பேசும் 100 அல்லது 200 இளைஞர்கள் Ph.D இரண்டு எடுத்தவர் கூடிப் பேசும் மாநாட்டில் அந்த அன்பரைப் பேச அழைத்தார்கள். அவர் மனம், ஆத்மா, காரண லோகம் பற்றிப் பேசியதை அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதுடன், பாராட்டினர்.
- காரண லோகம் ஆத்மா செயல்படுவது. ஒருவகையில் ஆத்மாவைக் கடந்தது. சைத்திய புருஷன் வாழும் லோகம் அது. ஆத்மாவுக்கே (self) எட்டாது. சைத்திய புருஷன் வெளிவரும் பொழுது செய்யும் சமர்ப்பணம் காரண லோகச் சமர்ப்பணம். அந்தச் சமர்ப்பணம் அகில இந்தியத் தலைவர்கள் அன்பர் வீட்டிற்கு வந்து, அகில இந்திய அரசியல் கொள்கைகளை விவாதித்து, அன்னையின் கருத்தை அன்பர் மூலம் அறிய முன்வரச்செய்யும். சாஸ்த்திரியும், இந்திரா காந்தியும் பிரதமரானது காரண லோக சக்தியால்தான். அவர்கட்டுக் காரண லோகமோ, சமர்ப்பணமோ தெரியாது. அதன் பலனைப் பெற்றார்கள்.

ஒழிகளை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சுதந்தரம் எனில் நமக்குள்ள தடைகள் விலகுவது. நம்மால் பிறருக்குள்ள தடை விலகுவது சுதந்தரம் என்ற கருத்து விரிவுபடுவது. தடை புறம். அகம் தடையடையது. அதை விலக்குவது அருத்த கட்டம். பகவான் சுதந்தரத்தை முக்கியமாகக் குறிப்பிடுகிறார். அகம், புறம், நாம், உலகம், உடல், உணர்வு, மனம், பிரபஞ்சம் ஜீவி நிலைகளில் உள்ள தடை விலகுவது சுதந்தரம் மறுச் சுதந்தரம் பெறுவது. அதுவே முடிவான சட்டம். முடிவு முழுமை பெறுவது என (Freedom is the final law and last consummation) எழுதுகிறார். குழுமபத்தில் அனைவரும் சுதந்தரம் பெறும் நிலை பெரும் பண்புள்ள நிலை.

இறைவனின் செயல் பலருக்கும் பயம் தரும்.

சில நிமிஷம் செயலை நிறுத்தினால் That வெளிப்படும். பொறுமையாக இருந்தால் நினைவு கரைகிறது.

- இறைவனின் செயல் நாமறிவதினின்று முழுவதும் மாறுபட்டது. உதாரணமாக மேஜை தானே நகரும். அது எவருக்கும் பயம் தருவது. அசரீரி இறைவனின் செயல். பயப்படாதவர் குறைவு.
- அன்னையின் பர்சனாலிட்டியில் மனித சுபாவம் ஓரளவு உண்டு. மற்றது இறைவனின் சுபாவம். மனித சுபாவம் குறைந்தும் தெய்வ சுபாவம் மிகுதியாயும் உள்ளது அவருடல். செயல்படும்பொழுது மனித சுபாவம் எழும். அதை நிறுத்தினால் தெய்வ சுபாவம் மேலெழும்.
- நெடுநாள் ஆபீஸில் வேலை செய்தவருக்கு ஆபீஸ் தோரணை மிகுந்திருக்கும். வீட்டில் அதுபோல் செயல்பட்டார்கள். வீட்டிலும் சற்று நிதானித்துச் செயல்பட்டால், வீட்டுப் பழக்கம் மாறி ஆபீஸ் தோரணை எழும்.
- அன்னையின் தெய்வாமச் சிறுவயதிலேயே வெளிப்பட்டது. சாப்பிடும்போதே தியானம் வந்து உடல் ஸ்தம்பிக்கும். இரவில் வானில் உயர்ந்து மக்கள் துண்பங்களைப் போக்குவார். அசரீரி கேட்கும். பாறை உச்சியிலிருந்து விழுந்தபொழுது தேவதைகள் தாங்கிப் பிடிப்பார்கள்.
- ஒரு பாம்பின்மீது காலை வைக்கும் நேரம் எச்சரிக்கை பெற்றார். ரோட்டில் தியான மனநிலையில் நடந்து, வரும் பஸ் எதிரே தன்னையறியாது நின்றார்.
- பகவானை வந்து சந்திக்கும்பொழுது கீதை யோகத்தை முடித்திருந்தார்.

மௌனத்தின் பின்னால் உள்ள மௌனத்தை தீட்சையின்றி பெறக் கூடியவர்.

கனவர் கழுத்தை நெறித்தபோது ஸ்ரீ அரவிந்தர் “அழைத்தார்” அவர் சக்தி கழுத்தை இரும்பாக்கியது.

எதுவும் தன்னால் முடியுமென்றாலும் பகவானே கொடுத்தா-லொழிய ஏற்பதில்லை என்ற முடிவுடையவர்.

- அன்னைக்கும் மனித சுபாவமுண்டு.
- அது mentality மனநிலையாக இருக்கும். இந்த யோகத்தைப் பலவாறு கூறலாம். அதனுள் அதுவும் ஒன்று. “மனநிலையைக் கரைப்பது” மற்றவை.
- பூரண சரணாகத்தியை ஏற்பது யோகம்.
- இறைவனுடன் ஜக்கியமாவது யோகம்.
- மனத்தைக் கடந்து ஆத்மாவால் செயல்படுவது யோகம்.
- மனம் தலைக்குமேல் உயர்ந்து செயல்படும். அது முதல் சித்தி.
- தலைக்குமேல் சகஸ்ரதளம் ஆயிரம் தாமரை மலருமிடம் உண்டு.
- சேஷ்க்ஸ்பியர் போன்ற கவிகள் சகஸ்ரதளத்திற்குக் கீழிருந்து எழுதினர்.
- வேதம் சகஸ்ரதளத்தின் மேலிருந்து எழுதியது.
- இதயம் விழித்து செயல்படுவது யோகம்.
- மேல்மனத்தைக் கடந்து, உள்மனம் செல்வது யோகம். யோக நிலைகளை ஜம்பது அல்லது அறுபது வகையாகக் கூறலாம்.
- யோகம் செய்ய ஆரம்பித்தால் யோக மனநிலையும், சுபாவமும் கலந்து செயல்படும்.
- C. P. இராமசுவாமி அந்த நாளில் பெரிய High Court வக்கீல். ஒரு சமயம் அவர் ஒரு ராஜாவுக்குப் பெரிய கேஸ் எடுத்தார். தொடர்ந்து நடந்து பல நாட்கள் கழித்து வென்றது. அவர் பெற்ற பீஸ் Rs. 2,37,000/- அவரிடம் பயிற்சி பெற்ற வக்கீல்கள் அநேகர். அவர்களில் சிலர் High Court ஜட்ஜாக வந்தனர். ஜட்ஜ் சர்க்கார் பிரதிநிதி. பாரபட்சமற்றவர். ஒரு

கட்சியை ஆதரிக்கக் கூடாது. வக்கீலோ, கட்சிக்காரரோ எவ்வளவு பெரியவரானாலும் அவரை வக்கீலாகவே, கட்சிக்காரராகவே நடத்த வேண்டும். பல சமயம் C. P. இராமசுவாமி கோர்ட்டில் வந்தால் ஐட்ஜ் எழுந்துவிடுவார். அது ஐட்ஜாக்குப் பொருத்தமற்ற பழக்கம். பழக்கம் கலந்துவரும்.

- அன்னைக்கு மனித சுபாவம் அவர் செயல்படும் பொழுது வெளிப்படும்.

செயல்படாமலிருந்தால் மனித சுபாவம் மறந்து தெய்வ சுபாவம் (That) வெளிவரும்.

நினைவு காலத்தைச் சேர்ந்தது.

கடந்த காலத்தை நிகழ்காலத்திற்குக் கொண்டுவருவது.

நினைவு மனித மனத்தை ஆழந்து பற்றியது.

நம் நினைவிலிருப்பவை நாம் செய்த செயல்கள்.

அவை நிகழ்காலத்திற்கோ, எதிர்காலத்திற்கோ தேவையில்லை.

அந்த வகையில் நினைவு இடையூறு.

பொறுமையானால் அன்னை நினைவு கரைந்து மறைகிறது.

அன்னையின் ஜீவியம் Divine Consciousness ஆகியது.

நினைவு மனித சுபாவத்தை நினைவுபடுத்தி வலியுறுத்துகிறது.

நினைவு விலகினால் அன்னை Divine ஆகிறார்.

○❖○

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உடல் நோயுற்றபோது அல்வடல் தன்னைத்தானே குணப்படுத்திக் கொள்கிறது. 'உடல் தன்னைக் குணப்படுத்திக் கொள்ள முடிவு செய்யுவரை நோய் தீராது' என ஸ்ரீ அரவிந்தர் சொல்லியிருக்கிறார். டாக்டர்கள் நம்மை வியாதியிலிருந்து குணப்படுத்துவதற்கு முக்கியமான காரணம் அவர்கள்மீது நமக்குள் நம்பிக்கையே. சிலருக்குத் 'தன்னுடைய வியாதி தீராது' என்ற நம்பிக்கையிருப்பதுண்டு. அவர்களை அன்னை குணப்படுத்த முயற்றால், அவருடைய சக்தி திறனை இழந்து நிற்கும். வியாதியஸ்தனுடைய நம்பிக்கைக்கு வலுவண்டு. அது பேருருஞ்சுடைய ஸூற்றலையும் சிதைத்துவிடக் கூடியது.

The Life Divine – Outline அத்தியாயங்களில் உள்ள சூட்சுமம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

BOOK II & Part 2

Chapter 15

சத்தியமும், சத்திய ஜீவிய நூற்றும்

ஜீவாத்மாவே முடிவு என்பதும், பரமாத்மாவே முடிவு என்பதும் பரம்பரை. ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை அடைந்து கரைகிறது என்பது மரபின் விளக்கம். பகவான், “மரபு கண்ட பிரம்மம் பகுதி, இரு பகுதிகளாக (நெதி, நெதி; இதி, இதி) மரபு பிரம்மத்தைக் கண்டது, அடுத்த உயர்ந்த கட்டத்தில் நாம் காண்பது ஒரே பிரம்மம், அதற்கு மரபு கூறும் இரு அம்சங்கள் உள்ளன” என்கிறார்.

எனவே பகவான் கூறும் சத்தியம்:

ஜீவாத்மாவையும், பரமாத்மாவையும் தன்னுட்கொண்ட ஒரே பிரம்மம்-மரபு கூறும் இரு அம்சங்களைக் கொண்ட பிரம்மம் - முடிவானது. அதுவே சிருஷ்டியுள் வந்து சத்தியமாகக் காட்சியளிக்கிறது என்கிறார். இதை அறிவால் அறிய முடியாது. அகந்தை அழிந்து ஆத்மா தெய்வீக ஆத்மாவானால் அது உள்ளுணர்வால் உணரும் என்கிறார்.

Chapter 16

வாழ்விற்குரிய தத்துவங்கள்

வாழ்க்கையை 4 வகையாகக் கருதினால் பூலோக வாழ்வு, பிரபஞ்ச வாழ்வு, பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த வாழ்வு, அனைத்தையும் உட்கொண்ட வாழ்வு எனலாம். பகுதியானவை பயன்படா. முழுமையான வாழ்வே தேவை. வாழ்வு எந்த அளவில் முழுமையானாலும், ஆத்ம நிறைவு பெற்றாலே வாழ்வு முழுமை பெறும். முன் அத்தியாயத்துள் கண்ட சத்தியம் முழுமையான வாழ்வினுள் செயல்பட வேண்டும். ஆன்மா வேறு, வாழ்வு

வேறு என்றது மரபு. வாழ்வை விலக்கவேண்டியது மரபு. வாழ்வு ஆன்மாவினால் துலங்குவது, வாழ்வு ஆன்ம நிறைவு பெறுவது என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

Chapter 17

இறைவன், மனிதன், இயற்கை

மனிதன் வாழ்வை விலக்கியது போல இயற்கையை விலக்கி இறைவனையடைவது மோட்சம். மனிதன் இறைவனையும் இயற்கையையும் இணைத்து திருவுருமாற்றுவது ஸ்ரீ அரவிந்தம். இயற்கையில் இருள் தீமையானது. மரபு அதை விலக்கியது.

ஸ்ரீ அரவிந்தம் பாதாளத்தையும் பரமாத்மாவையும் இணைத்து பாதாளம் என்ற இயற்கையை திருவுருமாற்றுகிறது.

Chapter 18

உயர்ந்து இணைந்த பூரணம்

பாதாளமும், பரமாத்மாவும் மனிதனில் இணைந்தால் தீமையான இருள் திருவுருமாறுகிறது. இது ஆன்மிகத் திருவுருமாற்றம்.

அடுத்த கட்டம் சத்திய ஜீவிய திருவுருமாற்றம். பரமாத்மா ஆன்மிக நிலையில் சலனமற்றது. சத்திய ஜீவியத்தில் பரமாத்மா என்பது பரிணாமத்தால் எழுவது. இதையடைய உயர்ந்து, திருவுருமாறி, முடிவான மூலத்துடன் அதன் நிலையில் இணைய வேண்டும்.

Chapter 19

எழுவகை அஞ்ஞானம் எழுவகை ஞானமாகும்

மேற்சொன்ன உயர்வு, திருவுருமாற்றம், மூலத்துடன் இணைதல் பூர்த்தியாக எழுவகை அஞ்ஞானம் அழிதல் போதாது. அவை அவற்றிற்குரிய எழுவகை ஞானமாக மாற வேண்டும்.

Chapter 20

புனர்ஜென்ம தத்துவம்

புத்தர், வேதம், உபநிஷதம் ஆகிய தத்துவங்கள் மறுபிறப்பை ஏற்றாலும் மறுபிறப்பு அவர்கட்டு இன்றியமையாததில்லை. பூரணயோகம் மறுபிறப்பில்லாமல் பூர்த்தியாகாது. வாழ்வு பிறப்பில் ஆரம்பித்து மரணத்தில் முடிகின்றது என்பதை பூரண யோகம் ஏற்க இயலாது. எனெனில் அது உடலுக்குரிய வாழ்வு.

உடல் பிறந்தபின், இறக்கும்வரை உள்ளது பூலோக வாழ்வு (vital life) பிராணனுக்குரிய வாழ்வு. அதைக் கடந்த மனத்திற்குரிய வாழ்வும், அதையும் கடந்து ஆன்மிக வாழ்வும், முடிவாக தெய்வீக வாழ்வும் உண்டு. நாம் நாடும் வாழ்வு தெய்வம் உலகில் வாழும் வாழ்வு. புனர்ஜென்மம் அதற்குத் தவிர்க்க முடியாது.

Chapter 21

அடுத்த லோகங்கள்

உடல் அழிந்தபின் ஆத்மா, இப்பிறவியில் பெற்ற அனுபவத்தை முழுமையாக கிரகித்துப் பயன்பெற சூட்சம உலகில் அதற்குரிய லோகங்களில் தேவையான காலமிருக்கும். இளம் ஆத்மா உடனே மறுபிறவி எடுக்கும். முதிர்ந்த ஆன்மா மறுபிறவி எடுக்க நெடுநாளாகும் என்ற தத்துவங்கள் உண்டு. மக்கள் நம்புபவை பொதுவாக மூட நம்பிக்கை. தத்துவம் அவற்றை ஏற்காது.

(தொடரும்)

ஒக்லஹோம்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

செய்யும் காரியங்கள் எத்தகையதாக இருந்தாலும் எவ்வளவு எளிமையானதாக இருந்தாலும் - வீட்டைப் பெருக்கிச் சுத்தம் செய்வது போன்ற செயலாளாலும் - அதை முழுமையான சிறப்புடன் (Perfect) செய்வது. அன்னையை நம் ஆத்மாவின் ஒழுத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வதாகும்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ராஜஸ்தானில் நீர்ப் பஞ்சமான இடங்களில் பாத்திரத்தைக் கழுவ தண்ணீர் இல்லாததால், மணலால் தேய்த்து துணியால் துடைக்கும் பழக்கம் உண்டு. இவர்கள் ஒரு பக்கெட்ட தண்ணீரைத் துணி துவைக்கப் பயன்படுத்தி, அதைக் கீழே விடாமல் பிடித்துத் தெருவில் தெளிக்கவோ, செடிக்கு ஊற்றவோ பயன்படுத்துவார்கள். தண்ணீரைப் பொன்போல் பயன்படுத்துவதால், சிக்கனம் சுலபமாக வருகிறது. எனவே அவர்களிடம் பணம் எளிதில் சேருகிறது. அங்குப் பிறந்து வெளியில் வந்தவர்கள் செல்வமுள்ளவராக இருப்பார்கள்.

நாம் பிறந்த ஊருக்குள்ள குணம் எது என்பதை நாம் முழுவதும் அறிவோம். அந்த அறிவு பயன்படும்.

★ ★ ★

ஒருவர் புது ஊரிலிருந்து வந்தார் எனில், அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சி புதியதானால், அவர் விஷயமாக அல்லது அந்திகழ்ச்சி விஷயமாக முடிவு ஏடுக்கும்முன் நிதானித்து, ஆரம்பத்திலிருந்து மீண்டும் யோசனை செய்து, செயல்யட வேண்டும்.

சொல் ஊருக்கு ஊர் மாறும். நெருப்புப் பெட்டி, தீப்பெட்டி, வத்திப்பெட்டி என்பவை வழங்குகின்றன. ஓர் ஊர்ப் பழக்கம், அடுத்த ஊருக்குப் புதியதாகும். குளிப்பாட்டு என்ற சொல்லை குளிக்கவை என்ற கருத்தில் உபயோகிக்கிறோம். பின்த்திற்கு மட்டும் அச்சொல் பயன்படும் ஊரில், இதே சொல் சண்டையை வளர்க்கும்.

கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் எலக்கண்ண வகுப்புக்கு வந்தனர். வகுப்பை நடத்தியவர் டெபுடி தாசில்தார். அவர் பேசிய முறை அனைவரையும் புண்படுத்திவிட்டது. மதிய உணவுக்குப்பின் பேராசிரியர்கள் மாலை வகுப்பில் தாசில்தாரை மடக்குவது என முடிவு செய்தார்கள். 40 கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கேள்வி கேட்டால் தாசில்தார் என்ன ஆவார் என்றார் ஒருவர். அதே சமயம் அங்கு

வந்த ஒருவர் அவரைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை, என அவர் பிறந்த கிராமத்தின் பெயரைச் சொன்னார். பேராசிரியர்கள் அடங்கிவிட்டார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் பிறந்தவனைக் குறை சொல்லி என்ன பயன் என்றார்கள். மேலும் பிறக்கும்பொழுது அவர் குடும்ப நிலையைச் சொன்னார் வந்தவர். போராட்டத்தை ஆசிரியர்கள் கைவிட்டனர். பிறந்த நிலையை அறிந்ததும், மனம் பரிதாபப்பட்டு மாறிவிடுகிறது.

மாலை வகுப்புக்கு டெபுடி தாசில்தார் வரவில்லை. தாசில்தார் வந்தார். கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வியக்கும்வகையில் ஆங்கிலம் பேசினார். ‘நீங்களெல்லாம் அதிகம் படித்தவர்கள், உங்களுக்கு வகுப்பு தேவையில்லை’ என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டார். டெபுடி தாசில்தாரையும், வகுப்பையும் அனைவரும் மறந்தனர். தாசில்தார் பயன்படுத்திய phrase சொற்களை அனைவரும் வியந்து பாராட்டினர்.

ஒரு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்காக ஏற்பட்ட ஒரு கான்மன், அங்கு சிற்றுண்டி ருசியாக இருக்கும், வெளியார் வருவதில்லை. அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு சிலரே வெளியிலிருந்து வருவார்கள். அங்கு ஒரு நாள் சாப்பிட்டவர் ஒருவர் கல்லாவுக்கு வந்து பில் கொடுக்கும்பொழுது, ‘உங்கள் இனிப்பு அற்புதமாக இருக்கிறது. ஒரு ஜென் என வீட்டிற்கு அனுப்புங்கள்’ என்றார். ‘அதுபோல் அனுப்புவது எங்கள் பழக்கமல்ல, முடியாது’, என்றார் மேனேஜர். ‘நான் யார் தெரியுமா?’ என அடுத்த கேள்வி வந்தது. ‘யாராக இருந்தாலும் நாங்கள் அனுப்பமாட்டோம்’, என்ற பதிலுடன் வாடிக்கைக்காரர் போகவில்லை. ‘நான் ஜெனி’ என்றார், மறுநாள் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரியைக் கூப்பிட்டு, இந்தக் கான்மனைக் கவனிக்கச் சொன்னார். தனியார் ஸ்தாபனமாக இதுவரை டாக்ஸ் கட்டாதவருக்குப் பல ஆண்டுக்கும் சேர்த்து கட்டும்படி உத்தரவு வந்தது.

எச்சில் டம்ளரை அடுத்தவருக்குக் கொடுப்பது நாகரிகமானது என்ற ஊரிலிருந்து வந்தவரிடம் அது விஷயமாக நாம் கோபப்பட முடியாது. அவர் தம் எச்சிலை நமக்கு நீட்டியதும் அருவருப்பும், கோபமும்தான் முதலில் எழும்.

‘என் பெண்ணுக்கு ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளை பார்,’ என வெளியூரிலிருந்து வந்த நண்பரின் மகனைக் கேட்டார். ‘உங்களுரிலோயே ஒரு நல்ல பட்டதாரி இருக்கிறாரே, அவரை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், கேட்கட்டுமா?’ என்றார். ‘தாயார் விதவையான ஜந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் பிறந்தவன் அந்த மாப்பிள்ளை’, என விளக்கம் சொன்னார் கேட்டவர். சொல்லியவருக்கு அந்த விவரம் ஏற்கனவே தெரியும், சொன்ன பிறகும் அவருக்கு ஆட்சேபணை எழவில்லை. அத்துடன் பேச்சு நின்றது. அவர் போன்பின் அவர் குடும்பத்தைப்பற்றி விசாரித்ததில், அவருக்கு ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது எனத் தெரிய வந்தது.

புதியதாக ஊருக்கு வந்தவர் தம் நண்பருடன் நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யும் மற்றொருவர் அவ்வழியே போய்க் கொண்டிருந்தார். இருவருக்கும் வணக்கம் சொல்லும் வகையில் இடக் கையால் good evening சொன்னார். புதியதாக வந்தவர் பொறுமை இழந்தார். ‘இவர் மட்டும் இடக் கையால் வணக்கம் சொல்லுவது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை’, என்று சொல்லி விட்டார். நண்பர் விளக்கம் சொன்னார். அவர் வலக்கையில் முறிவு, மடக்க முடியாது, நிலைமை புதியதானால் கோபப்படுவதற்குப் புதிலாகச் சற்று நிதானித்து சிந்திக்க வேண்டும்; அவர் போன பிறகு கேட்டிருந்தால் விவரம் புரிந்திருக்கும்.

★★★

(தொடரும்)

ஒத்துவிடுதலை

ஜீவிய மணி

உதவி செய்தல், கடமையைச் செய்தல், திறமையாகச் செயல்படுதல் போன்ற ஏதாவது ஒரு நல்ல குணம் நம்மிடம் இருந்தால், அதை நூறு சதவீகதமாக முழுமைப்படுத்த முயன்று பூர்த்தி செய்தல் தெய்வீகச் சிறப்பை அளிக்கும்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Daily Messages Vol. 21

1. நாமும் அன்னையும் உலகமும்

அன்னையே உலகம்.
நாமே அன்னை.
நாமே அன்னை நாமே உலகம்.

அன்னை நிகழ்த்திய அற்புதங்களைப் படிக்கலாம். கடல் தேவதையுடன் பேசினார். மாமாரம் வந்து முறையிட்டது. ஆலமரம் வலி பொறுக்காமல் அன்னையை அழைத்தது.

தத்துவம் போக நாம் இதை நம் வாழ்வில் காணலாம். Mother Estates-இல் ஒரு முந்திரி மரத்திற்கு உரம் வைக்கத் தவறிய பொழுது மரம் ‘பத்மநாபன்’ என்ற குரலை எழுப்பிக் கூப்பிட்டது. அவர் பொருட்படுத்தாத பொழுது மீண்டும் அழைத்தது. உரம் பெற்றது. அன்னைக்கு நடந்தது அன்பர்க்கும் நடந்தது. மரம் செய்ததை உலகம் செய்யும். 1989-இல் உலகம் அன்பர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 20,000 அணுகுண்டுகளை அழித்தது.

2. மாவழும் பரமனும்

கொலை, திருட்டு பாவம்.

பகவான் “இறைவன் ஆணையிட்ட பொழுது ஒரு கொலை செய்ய மறுத்தால் ஓர் ஆயிரம் கொலை விழும்” என்கிறார். பாவம் மனத்திற்குரியது. செயலுக்கில்லை.

ஆண்டவன் கொலை செய்யச் சொன்னால் செய்வது முறை, சரணாகதி.

எதுவும் பாவமில்லை.

நினைப்பு பாவத்தை எழுப்புகிறது.

பரமன் தவறு செய்வதில்லை.

கிருஷ்ண பரமாத்மா தர்மரை பொய் சொல்லச் சொன்னார். அது பொய்யில்லை.

அன்பர்கள் தெரிந்தும் தெரியாமலும் தவறு செய்யும் பொழுது மனம் அன்னையிலிருந்தால் பலன் பரிசாக வருவது திகைப்பட்டுகிறது.

3. ஜீவ விழிப்பு

மனத்தைக் கடந்த உணர்ச்சி, அதைக் கடந்த கிளர்ச்சி (sensation).

மனம் - நெஞ்சம் - உடல் - ஜீவன்

எண்ணம் மனத்திற்குரியது.

உணர்ச்சி நெஞ்சுக்குரியது.

சொராணை (கிளர்ச்சி) உடலுக்குரியது.

நன்றியறியும் புல்லரிப்பு ஜீவனுக்குரியது - அது ஜீவ அழைப்பு

சோதனை:- ஒரு செயலில் எண்ணத்தையும், உணர்ச்சி-யையும், கிளர்ச்சியையும் நன்றியையும் கடந்தால் ஜீவன் விழிக்கும்.

அது முதல் அடிப்படை சித்தி.

4. சாதகன் வராற்பு

அன்பனுக்கு வாழ்வுண்டு.

சாதகனுக்கு வாழ்வு யோகம். யோகமே வாழ்வு.

சமர்ப்பணம் வாழ்வை யோகமாக்கும்.

மனம் மனிதனிலிருந்து அன்பனுக்கு மாறி மேலும் திருவுருமாற்றத்தால் சாதகனாக மாறினால் அவன் வாழ்வு யோகமாகும்.

எவரும் செய்து பார்க்கலாம்.

5. சாதகனின் உச்சகட்டம்

வாழ்வின் உச்சி அன்பனுக்கு குறைந்தபட்சம்

அன்பனின் அதிகப்பட்சம் சாதகனின் குறைந்தபட்சம்.

சாதகனின் உச்சகட்டம் இறைவனின் குறைந்தபட்சம்.

இறைவனின் உச்சம் கிருஷ்டி.

6. மாற்றம் எளிதல்ல

சுயநலத்தை கைவிட உள்ளே புரட்சி எழும்.

நல்லெண்ணம் வெறுப்பைத் தரும்.

எதிரி ஜீயிக்க நினைத்தால் வயிறு புரட்டும்.

நினைக்கவே முடியாது.

நம்மை அவமானப்படுத்தியவனுக்குப் பரிசு வர நெஞ்சம் நெகிழ்வது மனமாற்றம்.

அது எளிதல்ல.

அடிப்படையான அவசியமான நோக்கங்களும் அவற்றிற்கான எண்ணங்களும்:

சிரமம் என்பது சிறப்பை அறிவது.

1. வேலை உள்ளே இருக்கிறது - உள்ளே மட்டும் இருக்கிறது.

2. முக்கியத்தை மூலம் உணர்ந்தால் முடியாதது முடியும்.

3. பெரிய வேலையைச் சிறியதாக்க கருவி பெரியதாக இருக்க வேண்டும்.

4. சமர்ப்பணம் தவிர வேலையில்லை.

ஒரு 3 கருத்துகள் தொடர்புடையவை. எவ்வளவு பயின்றாலும் மீண்டும் புதியதாகத் தோன்றும். அவை

1. சமர்ப்பணம் முழுமை பெறுவது என்றால் என்ன? நாள் முழுவதும் சமர்ப்பணம் பரவும் கட்டங்கள் எவை? சமர்ப்பணம் ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தம் வரை உள்ளது என்பதை நடைமுறையில் எப்படிக் காண்பது?

2. Let Thy Will be done, not my will திருவுள்ளாம் நிறைவேற்றட்டும், என் விருப்பமல்ல என்பது எப்படிப் பலிக்கிறது? எப்படிப் பலிக்கத் தவறுகிறது? இன்றைய நம் நிலை எது? எப்படி இக்கருத்தை - மந்திரத்தை - புரிந்து பயன்பெறுவது என்பவை அடுத்தவை.

3. நன்றியறிதல் என்ற உணர்வு எழுவது எங்கே, எப்பொழுது எழும்? சமர்ப்பணத்திற்கும் இதற்கும் என்ன தொடர்பு?

கடந்த நாட்களில் பெற்றதற்கு நன்றியுள்ளவர் எதிர்காலத்தில் பிரார்த்தித்துப் பெறக் கூடியதில்லை. ஏனெனில் கடந்த கால நன்றியே அவற்றைப் பெற்றுத் தரும் என்பது நான் கூறும் விளக்கம். நன்றியறிதல் உலகில் சமீபத்தில்தான் பிறந்தது. அத்தெய்வம் வென்னமையான ஒளிமயமானது. அவரை எந்த ஆண்மிக விசேஷங்கட்டும் அழைப்பதில்லை என அன்னை கூறுகிறார். Ascent to Truth சத்யாரோகணம் என அன்னை வரைந்த படம், அதற்கவர் எழுதிய விளக்கம் சில சமயம் நம் அனுபவம்கட்டுப் பொருந்தும்.

(தொடரும்)

ஒலிமைகளை

ஜீவிய மணி

குணங்களால் செய்யப்பட்ட மனிதன் குணங்களை விலக்கிச் செயல்படுதல் எப்படி? சுருக்கமாகச் சொன்னால் எதிர்க்கொல் (Reaction) இன்றிச் செயல்பட வேண்டும். காலையில் தபாலை எதிர்பார்க்கிறோம். அதை எதிர்பார்க்காமலிருந்தால் reaction இல்லாமல் செயல்படுவதாக அர்த்தம். கதவைப் படாரென்று ஒருவர் சாத்தியவுடன் எரிச்சல் வருகிறது. எரிச்சல் நம் reaction. அது இருக்கக்கூடாது. வழக்கமாக 50 மார்க் வாங்கிய பையன் பெருமுறை செய்து 8 மார்க் பெறும்போது, இன்னும் ஒரு மார்க் கூடக் கிடைத்திருந்தால், முதல் மார்க்காக இருக்கும் என நினைப்பது மனித நியாயம். ஆனால் அதற்குப் பேராசை என்று பெயர். மாதம் 60 அல்லது 70 ரூபாய் சம்பளம் கேட்டவருக்கு முதலாளி 75 ரூபாய் கொடுத்து, “இது 2 வாரச் சம்பளம்” என்று சொன்னார். மேலும் அவருக்கு ஒரு வீடு கொடுத்து அதில் வாடகை இல்லாமல் இருந்து கொள்ளச் சொன்னார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இதுவரை தான் செய்த தோட்ட வேலைக்கு 8 மணி நேரத்திற்குமேல் செய்த வேலைக்கு ஒவர்டைம் கேட்டதை நாம் பேராசை என்று ஒத்துக்கொள்வோம். ‘8 மதிப்பெண்கள் பெற்றபின் முதல் மார்க்குக்கு ஆசைப்படுவது நியாயம். நல்ல ஆசை’ என்போம். அடிப்படை இரண்டிற்கும் ஒன்றே.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்க்கி)

மூலம்: பூர்வீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகந்நாதன்

32. சூட்சுமம் ஜடத்தைவிட சக்தி வாய்ந்தது.

சூட்சுமம் நம் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தால், ஜடமும் நம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரும்.

தத்துவப்படி ஜடம் சூட்சுமத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்பதால் மேற்சொன்னது உண்மை. விவசாயத்தில் மழை முக்கியம். வியாபாரத்தில் மார்க்கெட் முக்கியம். அரசாங்க வேலையில் நாம் அதிகாரியை முக்கியமாகக் கருதினாலும், பொது மக்கள் அபிப்பிராயம் அதைவிட முக்கியம். மழை, மார்க்கெட், மக்கள் அபிப்பிராயம் சூட்சுமம். பயிர், உற்பத்தி, ஆபீஸ் வேலை ஜடம். ஆபீஸில் வேலை செய்பவன் தன் வேலையின் முக்கியத்தை மட்டும் கருதுவான். அதுவே எப்பொழுதுமில்லை. முக்கிய நேரம் வந்தால் அந்த வேலை மக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு உட்படும். விவசாயிக்கு மின்கட்டணம் போன்றது. குடும்பத்தில் பணம் ஜடம், குணம் சூட்சுமம். நாம் பணத்தை மட்டும் கருதுகிறோம். ஜடமான பணம் சூட்சுமான குணத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது என்பதை நாம் அறியோம். பொறுப்பு குணம். அக்கா பொறுப்பற்றவள், தங்கை பொறுப்பானவள் எனில் வருமானம் ஒன்றானாலும் அக்காவுக்குப் பணம் எப்பொழுதும் தட்டுப்பாடு. தங்கைக்கு அது இருக்காது.

**மார்க்கெட் கட்டுப்படுகிறது, பணம் தட்டுப்பாடில்லை,
மழை ஒத்துழைக்கிறது, ஆபீஸ் வேலைக்கு மக்கள் தடையாக
இருப்பதில்லை**

என்பவற்றை நாம் அதிர்ஷ்டம் எனக் கருதுகிறோம். அதன் நுணுக்கமான இரகசியத்தை அறியவில்லை என்பது தலைப்பு. உலக வாழ்வில் ஜம்பது அல்லது நாறு அம்சங்களில் நாம் இதைக் காணலாம். யோகம் பயிலுபவர்க்கும் இது உண்டு. என்

மகன் படிப்பதில்லை, போதுமான வருமானம் பெறுவதில்லை, தறுதலையாக இருக்கிறான், கடன் வாங்கி அழிகிறான், மகள் ரகளை செய்கிறான் என்பதை தலைவிதி எனக் கொள்கிறார்கள். மகன் ராங்க வாங்குகிறான், பெரும் வருமானம் பெறுகிறான், நல்ல பிள்ளை, கடனே வாங்க மாட்டான், அமைதியானவன் என்பதையும் ஜாதகம் அப்படி எனக் கொள்கிறோம். வாழ்வில் இவற்றிற்குப் பரிகாரமில்லை, அன்னையிடம் தீர்வுண்டு. தீர்வுண்டு என்றால் பெற்றோர் தம் பங்கை நிறைவேற்றியபின் பிரார்த்தனை தவறாது பலிக்கும், பிரார்த்தனை செய்யும்முன் பலிக்கும். ஒரே பெற்றோருக்கு ஒரு பிள்ளை நல்லவனாகவும், அடுத்தவன் ஸ்வாதீனமற்றவனாகவும் இருப்பதை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது, பெற்றோர் பாரபட்சமானவர் என்பதே விஷயம். பெற்றோர் மனம் நேர்மையானால் எழுபத்து ஐந்து வயதிலும் மகன் கட்டுப்படுவான், திருந்துவான். உண்மையென்னவென்றால் மகன் ஊதாரியாகத் திரிந்தால் தகப்பனார் “நான் இப்படியிருக்க விரும்பினேன், நடக்கவில்லை. என் மகனாவது அனுபவிக்கட்டும்” என நினைப்பது பல பேர் விஷயத்தில் உண்மை. புத்தி ஸ்வாதீனமற்ற குழந்தைகட்கு நேரடியாக தாயார், தகப்பனார் பெரும்பாலும் பொறுப்பாவர்கள். எனக்குத் தெரிந்த இடங்களில் கணவனுக்கு ஆழ்ந்த சுயநலம், மனைவிக்கு மனம் மாறியது, சம்பாதிக்காத மகன் எனிருக்கிறான் என்று தகப்பனாரோ, தாயாரோ ஒரே ஒரு முறை நினைத்தாலும் அது மகனை அடியோடு அழிக்கும். 100-இல் 97 அல்லது 98 பேர்கள் விஷயத்தில் இவை உண்டு. இவற்றைக் கடந்த நிலைகள் உண்டு. அவை தத்துவத்திற்குரியவை. வாழ்வுக்கு அவசியமில்லை.

- எனக்கு டிரைவர், வேலைக்காரி எப்பொழுதும் சரியாக அமைவதில்லை.
- என் கட்சிக்காரனிடம் பணம் பெறுவது சிம்மசொப்பனம்.
- வியாபாரமாகும், கடன் வசூலாகாது.
- பயிர் எந்த குறையுமிருக்காது, மழை சதி செய்யும்.
- சிறப்பான வாழ்க்கை மகனுக்கு அமைந்தது, பாழ் செய்து விட்டாள்.

— எலக்கணில் கடைசி நேரத்தில் நாம் ஏமார்ந்து போவது வழக்கம்

என்பது போன்ற நூறு அனுபவங்களையும், எதிரான நூறு அனுபவங்களையும் கூறலாம். இதன் உண்மை மேலே கூறப்பட்டது. அதை அறிந்து மாற விரும்பினால் ஜாதகம், கர்மம், தலைவிதி, வாழ்வு ஆகியவற்றைக் கடந்து நல்ல வாழ்வமையும். அன்னை பக்தருக்கு “என் மனம் நேராக இருக்கிறது” என்றால் பிரச்சனை மறையும். மேலும் ஒரு விஷயம். பெரும் வருமானம் வரும்பொழுது வீண் செலவு பாதிப்பதில்லை. அதனால் வீண் செலவு சரி என்றாகாது. அது போல் அருள் உள்ள பொழுது மனம் முன்பின்னாக இருந்தாலும் பாதிப்பதில்லை. மக்கள் சூட்சுமானவர்கள். அதைக் கண்டு கொள்வார்கள். அதையே சட்டமாகப் பின்பற்றுவார்கள். கொஞ்ச நாள் கழித்து அது பாதிக்கும். அன்னை தெய்வம் என்பதுடன் தாய் அம்சமும் உள்ளவர். அதனால் அன்பர் குறைகள் குறைகள் என்றாலும், அதனால் அவர் பாதிக்கப்படாதபடி பாதுகாப்பார். அதற்குத் தாய் என்ற அளவுண்டு. அன்பர் அதையும் கடந்து விடுவார். அதைக் கடந்து தெய்வத்தாய் என்ற அம்சமுண்டு. அன்பர் அதையும் பயன்படுத்தித் தன் குறையையே சட்டமாக்குவார். ஒட்டுக் கேட்பது, பொராமைப்படுவது, பெரியவர்களிடம் அதிகப்பிரசிங்கத்தனமான பேச்சு பேசுவது, கடமையைச் செய்யாதது, குழந்தையைக் கொடுமை செய்வது, ஆபீஸ் அதிகாரத்தை அளவுகடந்து செய்வது, அல்பமான குணத்தை அவசியமாக வற்புறுத்துவது, அதுவே சரியென நம்புவது போன்றவை எல்லையை மீறியபின் அருளின் பாதுகாப்பிருக்காது. “எனக்கு அன்னை என்ன செய்தார்” எனக் கேட்க வேட்கப்பட்டமாட்டார்கள்.

— ஜடமான செயல் சூட்சுமான குணத்திற்குக் கட்டுப்படுவது நல்லது.

— முறை ஜடம், மூலம் சூட்சும். முறை உட்பட வேண்டும்.

— அன்னையிடம் வந்து பத்து அல்லது இருபது வருஷமான அன்பர்கட்குத் தெரியாதது இல்லை. எல்லாச் சட்டங்களும்

- முக்கியம். இந்தச் சட்டப்படி நம்மைச் சரி செய்தால், கையில் உள்ள எல்லாப் பிரச்சனைகளும் தீரும்.
— வியாதி மருந்தால் குணமாகும்.
— பயமிருந்தால் தெரியமாக அது திருவருமாறும்.

இவற்றையெல்லாம் கடந்து நம் மக்கள் “நான் நல்லவனாக இருக்க வேண்டும்” என முனைந்து பல காரியங்களைச் செய்வார்கள். அவற்றால் ஆரம்பத்தில் தவறு வராது. அன்பனாகச் செயல்படுவதாலிருப்பதைவிட நல்லவனாக இருக்க முடியாது என அறியாமல் நல்லவனாக முயலும்பொழுது எல்லா முயற்சிகளும் தவறாகப் போகும். எனியவர்க்கு இது பிரச்சனையில்லை. சுயநலமிக்கு இது வரவே வராது. நல்லதை அதிகமாகச் செய்ய முனையும் அன்பர்க்கு மட்டும் இது தவறாது நடக்கும். ஜூடம் — செயல் — சூட்சுமத்திற்கு — குணத்திற்கு — கட்டுப்பட வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஒலைக்கூறு

ஜீவிய மணி

ஒரு வேலைக்காரர் பெண் திருடுவாள். பொய் சொல்வாள். அதுபோன்ற எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வாள். அவளை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பிரெஞ்சு குடும்பத்தினர் அவளைத் தங்களுடன் பாரிசுக்கு அழைத்துப் போய்ப் படிக்க வைத்தார்கள். அவள் 18 ஆண்டு காலம் அங்கிருந்தாள். எல்லாப் பழக்கங்களும் அவளுக்கு மாற்றிவிட்டன. பட்டதாரியைப் போலவும், உயர் குடுப்பெண் போலவும் இருந்தாள். அவனுடைய மாற்றம் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைவித்தது. 18 ஆண்டுகளுக்குப் பின் இந்தியா திரும்பினாள். இங்கேயே தங்கிவிட்டாள். ஆறுமாதம் கழித்துப் பழைய குணங்கள் புதியபடிப்பு, சொத்து, அந்தஸ்து ஆகியவற்றை மீறி முழுவதும் வந்து, சுபாவத்தைப் பொறுத்த வரையில் பழைய திருடியாகிவிட்டாள். “சுபாவத்தை மாற்ற முடியும்” என்று சொல்பவர்கள், “கடும் விரதங்களை 35 ஆண்டு காலம் கடைப்பிடித்தால் மாற்றலாம்” என்கின்றனர்.

அன்பர் அனுபவம்

கர்மயோகி

குருகேஷத்திரத்தில் தமிழ் மட்டும் தெரியும் சேலத்துப் பெண்மணி தன்னுடன் வந்தவர்களை விட்டுப் பிரிந்து தனித்து ஒவ்வொரு தெய்வமாக அழைத்துப் பலனில்லாமல் திகைத்த மனநிலை. அதைக் கேள்விப்பட்ட பலர்க்கு இது எவருக்கும் வரக்கூடாது எனத் தோன்றும். பெற்றோரில்லாத குழந்தைகள்கு நடுத்தெருவே வீடு. பெற்றோரும் குடும்பமும் இருந்து பாசமில்லாத காரணத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் வீட்டை விட்டுப் போவதுண்டு. சுதந்தரம் வரும்முன் வறுமையைக் கொடியதாகப் கருதினோம். இறைவனுக்கு ஆபத்பாந்தவன், அநாதரண்ணன் எனப் பெயர். தீவிரமாகப் பிரார்த்தித்தவருக்கு 24 மணி நேரத்தில் பலன் கிடைப்பதைக் கண்டவர் உண்டு. உலகில் உள்ள எல்லாக் கொடுமைகளும் சிறுமைகளும் அன்பர்கள் அறிந்ததெனினும் அவர்கட்குப் புது அனுபவமும் உண்டு. அது கேட்டது கிடைக்கும். தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையுடன் போகும். மலைபோல் வந்தது பனி போல் போகும். வருவது தொடர்ந்து வருவதும் ஓரிரு விஷயங்களில் அசைய மறுப்பதையும் அன்பர்கள் தம் குணம் வெளிப்படுமிடமென அறிவார்கள். என்றாலும் கடுமை நிறைந்த நேரம் ஆபத்து அருகில் வந்ததை அறிந்த நேரம் படித்தது மறந்து விடும். மனம் வேறு காரணங்களைத் தேடும். முக்கியமான நேரம் அன்னையும் சமர்ப்பணமும் மறந்து போகும். எல்லாம் முடிந்தபின் எப்படி அன்னை எனக்கு மறந்தது என சிந்தனை செய்தால் புரியாது. அன்னை அதை கண்மூடித்தனம் unconsciousness என்கிறார். கண் விழுந்து தடியுடன் நடப்பவர் அன்று அதிகம் இன்று குறைவு மருந்து வந்து விட்டது. எலும்பு operation செய்யும் முறைகளும் வந்துவிட்டன. அன்பர்களுக்கு முதுகெலும்பு பிரச்சனை வருவதும், தீராததும், தீர்வதும், அரைகுறையாகத் தீர்வதும் அனுபவம். குடும்பமுள்ளவர் வசதியுள்ளவருக்கு வருவது வேறு. ஆதரவிருந்து வசதியற்றவருக்கு

வருவது வேறு. எல்லா ஆதரவு இருந்தும் எந்த ஆதரவும் பயன்படவில்லை என்பதும் அனுபவம். வீடு சுத்தமாக இருப்பது முக்கியம் எனத் தெரிந்தாலும் அதைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதவருண்டு. பிறருடன் அனுசரணையுடன் நடப்பவருக்கு எந்த நேரமும் பயமில்லை. அவருக்கும் ஒரு நேரம் வந்து எவரும் பயன்படாத் நிலை ஏற்படும். மனதிலை முக்கியம். எல்லாச் செளகரியங்களைக் கடந்து பேராபத்து விளைவிக்கக் கூடியது வாழ்வு. எல்லா ஆபத்துகளையும் கடந்து பெரும் உதவி தரக்கூடியது அன்னை. நம்பிக்கைக்குறைவால் வருவது பெரும் பகுதி. நம்பிக்கை தொடர்ந்து உயர்ந்து சிறப்பான நேரம் இது போன்ற நிலை - எதுவும் பலிக்காத நிலை - எழுவது கற்பனைக்கெட்டாத ஆன்மிக வாய்ப்பு வந்தபொழுது அதை அறியாமல் மனித உதவியை மனம் நாடுவதாகும். “எதுவுமே பலிக்காத நேரம் என்னை அழைக்க உகந்த நேரம். அப்பொழுது நான் அபரிமிதமாகப் பலிப்பேன்” என்று அன்னை கூறுகிறார். அந்த நாளில் Sugar, B.P. ஆகியவை பணக்கார வியாதி எனப் பெயர். இன்று அவை பரவலாக உள்ளன. எளிதில் மருந்திற்கு கட்டுப்படும். வீட்டில் பெரியவர்கள் பெண்கள் உடலுக்கு வரும் உபாதைகளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. புறக்கணித்தால் மன உறுதி உயரும். முதலில் சிரமம் அதிகமாகும். அதிக சிரமத்தை அதிகமாக உதாசீனம் செய்தால் ஓரிரு நாளில் நாம் மறந்தது நம்மை மறந்து விடும். சாப்பாட்டிற்கே வழியில்லாதவருக்கு வரும் ஜாரம், வயிற்றுவலியைப் புறக்கணித்து சமானிப்பதே டாக்டர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். மனம் உறுதியானால் உடல் உறுதி பெறும். அப்படிப்பட்டவர் ஒரு முறை டாக்டரிடம் போய் விட்டால் அதனின்று மீள முடியாது. சமீப காலத்தில் ஹாலந்து நாட்டில் இந்த நம்பிக்கை வேறான்றி விட்டது. ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக விருப்பப்படுகிறவர் இன்று அங்குக் குறைவு. போக பயப்படுகிறவரும் உண்டு. உறுதியான மனம் தளர்ந்த உடலைக் காப்பாற்றும், முடியாது, வசதியில்லை, வழியில்லை என்பதால் பெரிய சிரமங்கள் பெரும் பயமுறுத்தி அடங்குவது அதுபோன்றவரிடம் ஏராளமாகக் காணலாம். அறியாமை அறிவாகச் செயல்படுமிடங்கள்

அவை. அறியாமை தெளிவாக இருந்தால் ஏற்படும் பலனிது. அறியாமை தெளிவற்றிருக்கும் நேரம் பயம் வரும். அது எதிரான பலனைத் தரும். பல முறை பலித்தது பயம் வந்தவுடன் பலிக்காது. பலிக்காதது அருளில்லை, பயம் பலிப்பதைத் தடை செய்கிறது. அறிவு நிலை அவரவரில் வேறுபடும். இந்தச் சட்டங்கள் அவரவர் மன்னிலை, மனப்பான்மை. மனப்போக்கிற்கேற்ப செயல்படும். மனம் பல வழிகளில் செயல்பட்டு உதவும். பல வழிகளில் செயல்பட மறுக்கும். இம்முறை பலிக்காது எனக் கைவிட்ட காரணத்தாலேயே அருள் செயல்படும். மக்கள் “அதிர்ஷ்டம்” எனப் பொதுவாக அறிவது பலிக்கும் நேரத்திலும், கர்மம் என அறிவது பலிக்காத நேரத்திலும் செயல்படும். அவற்றைச் சிந்தனைக்குட்படுத்தி பலித்த காரணம், பலிக்காத காரணத்தைக் கண்டு அறிவது அருள் தவறாது பலிக்க உதவும். பலித்தது முக்கியமா பலிக்காதது முக்கியமா என அறியாமல் என பலித்தது, என பலிக்கவில்லை என்பதை நம் அறிவால் முடிவு செய்வதற்குப் பதிலாக அன்னை கூறும் விளக்கப்படி அறிவது இனி அருள் செயல்படத் தவறாது என்ற தெளிவை ஏற்படுத்தும். குருஷேஷத்திரத்தில் வழிதவறிய தமிழ்ப்பெண் “எல்லோரும் அன்னையென்று பேசுகின்றார்களே, அந்த அன்னையாவது என்னைக் காப்பாற்றமாட்டார்களா” என நினைத்தார். தமிழ்க்குரல் கூட்டமாகக் கேட்டது. அவர்கள் வந்து உதவி செய்து பிரிந்தவரிடம் சேர்த்தனர். நான் கூறும் ஆராய்ச்சியை அவர் செய்யவில்லை. எனிய மனம் தெய்வ நம்பிக்கையுடையது எனிமையாக நினைத்தது பலித்து விட்டது. பெரு ஆராய்ச்சியின் முடிவு, எனிய நம்பிக்கைக்குரியது என்பது மாபெரும் தத்துவம். அதை ஏற்று அனைத்தையும் விட முடிந்தது. ஒரு வகையில் எல்லா வசதிகளும் உள்ளதாகக் கருதப்படுபவர் ஒருவருக்கு மற்றொரு வகையில் நிராதரவானவர் என நினைக்கும் நேரம். முதுகெலும்பு வலி எடுத்தது. 10 அடி தூரத்தில் உள்ள தண்ணியை எடுத்துக் குடிக்க முடியவில்லை. பயம் வந்து விட்டது. இத்தனை நாள் இருந்த நம்பிக்கை சுத்தமாகப் போய் விட்டது. மிகச் சிரமப்பட்டு டாக்டரிடம் போனதில் ஆப்பரேஷன் செய்ய வேண்டும், எந்த வேலையும்

செய்யக்கூடாது என்றார். பயம் பீதியாயிற்று. வீடு திரும்பி உள்ளே நுழையும் பொழுது முட்டி இடித்து கால் நடக்க முடியவில்லை, மடக்க முடியவில்லை. X-Ray எடுத்தாக வேண்டும் என முடிவு செய்து மீண்டும் டாக்டரிடம் போனார். டாக்டர் பார்க்கவேயில்லை மாத்திரை கொடுத்தார், வலி போய் விட்டது. அடிப்படை பயம் அதிகமாகி விட்டது. இதுவரை இருந்த எல்லா நம்பிக்கையும் முழுவதும் மறைந்தது. இந்த நேரம் ஒரு புது விஷயம் எழுந்து மாலை 8 மணிக்கு வாந்தியும் வயிற்றுப்போக்கும் எதுவும் செய்ய முடியாத அளவு வளர்கிறது. எதுவும் சாப்பிட முடியவில்லை. எது சாப்பிட்டாலும் வாந்தி வருகிறது. அன்னை நினைவு வரவில்லை. சமர்ப்பணம் மறந்து போயிற்று. ஒரு நிமிடம் ஒரு யுகமாகி பயம் பீதியாகி உடல் அசைக்க முடியாமல் அநாதை உணர்வு பெருகுகிறது. இந்த நேரம் மனம் நினைக்கக்கூடியதெல்லாம் 6 மணி நினைத்தால் என்ன பலன் ஏற்படுமோ அது நடந்து விட்டது. காலை 2 மணிக்கு அன்னை நினைவு நம்பிக்கையாக வந்து அன்னையின் முடிவை ஏற்க மனம் முடிவு செய்தவுடன் தூக்கம் வந்து காலையில் தூக்கம் தெளிந்தவுடன் வாந்தி வயிற்றுப் போக்கு நின்றபொழுது “அன்னை எடுக்கும் முடிவை ஏற்க நினைத்ததின் அதிசயத்தை” மனம் உணர்கிறது. நேரம் வரும்பொழுது எழும் நம்பிக்கையே நம்பிக்கை. அன்னையை நம்புவது எனில் வயதான காலத்தில் இளவுயது தெளிவுடன் வாழ்வது எனப் பொருள்.

ஒழுகைகளை

ஜீவிய மணி

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு யோகம் செய்யும் சாதகன், உள்ளுணர்வையும், மனசாட்சியையும் மட்டும் ஏற்றுக் கொட்ட செயல்பட வேண்டும். இதற்குத் தன்னை ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த மாற்றம் மனதில் முழுமையாக ஏற்பட்டால், நடைமுறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டதாக அர்த்தம். இதுவே பெரிய காரியம்.

**Alertness is essential in all areas of our life
வாழ்க்கையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும்
நமக்குக் கவனம் தேவை**

N. அசோகன்

வாகனங்கள் நிறைய போய்க்கொண்டிருக்கும் சாலையில் ஒரு நிமிடம் கவனக் குறைவாக இருந்தாலும், அது நம் உயிருக்கே ஆபத்து என்பதை அனைவரும் அறிவோம். அதே-மாதிரியான ஆபத்து வாழ்க்கையில் மற்ற பல இடங்களிலும் வரும். லஞ்சம் வாங்கலாம் என்று ஒரு நிமிடம் வந்த உந்துதலால் அரசாங்கப் பணியில் இருப்பவர் வேலைக்கே ஆபத்து வரலாம். அம்மாதிரியே ஒரு சில நிமிட கவனக்குறைவால், பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் பிக்பாக்கெட்களிடம் இழப்பவருண்டு. ஒரு சில நிமிட இன்பத்திற்காக காதலனிடம் தன்னை இழப்பதும், பின்னர் அவனால் கைவிடப்பட்டு ஒரு குழந்தைக்கு தாயாகி வாழ்நாள் முழுவதும் கலங்கப்படுவதுமுண்டு.

சண்டை போடும்போது அவமரியாதையாகப் பேசும் வார்த்தைகள் திருமணத்தையே கெடுப்பதுண்டு. திருமணம் என்பது மட்டுமில்லை, நெடுநாள் நட்புறவு, வியாபாரத் தொடர்புகள் போன்றவையும் பாதிக்கப்படுவதுண்டு. இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும்போது சாலையில் மட்டுமில்லை, வாழ்க்கையில் எல்லா இடங்களிலும் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிய வேண்டும். இரண்டாம் உலகப்போர் சமயத்தில் அன்னையைப் பாதுகாப்பதிலேயே கவனமாக இருந்த பகவான் கால் இடறி விழுந்து தன் தொடை எலும்பை முறித்துக் கொண்டார். அன்னை மேலேயே கவனமாக இருந்ததால், தன்னைப்பற்றிய கவனம் குறைந்து, இம்மாதிரி விபத்திற்குள்ளானார். மனத்தைக் கவரும் வகையில் பேசக் கூடிய ஒருவர் வெறும் அரைமணிநேரம் அடுத்தவரிடம் வசீகரமாகப் பேசி பல லட்ச ரூபாய்கள் கடனாக வாங்கிவிடுவார். வாங்கிய கடனைத் திருப்பியும் தரமாட்டார். நகை மற்றும் துணிக் கடைகளில் வசீகரமாகப் பேசக்கூடிய விற்பனையாளர்கள் வருகின்ற பெண்களிடம் மயக்கும் வகையில் பேசி பர்சில் இருந்த எல்லாப் பணத்தையும் அவர் கடையிலேயே செலவு செய்யும்படி செய்வதுண்டு.

நம் ஆசைகள், அவசரம், மற்றும் எரிச்சல் என்று இவற்றிற்கெல்லாம் அடிமையாகாமல் இருப்பதற்கு நமக்கு என்ன பாதுகாப்பிருக்கிறது. நம்முடைய ஆசைகள் மற்றும் ஆர்வம் என்று இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கத் தெரியாதவருக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. தமக்கும், தம்மைத் தாக்கும் ஆசைகளுக்குமிடையே அன்னையை நிறுத்துபவர்களுக்கு பாதுகாப்புண்டு. நமக்குள்ளே ஒரு எச்சரிக்கை உணர்வு இருந்து, அவ்வணர்வு நம்முடைய அறிவில்லாத செயல்பாடுகள், ஆபத்தான முயற்சிகள் பற்றி எச்சரிக்கை வழங்கினால் அந்த வகையில் நமக்குப் பாதுகாப்புண்டு. ஆனால் அந்த உணர்வு முறையாகச் செயல்பட நமக்கு sincerity வேண்டும். அந்த sincerity இருப்பவர்கள் ஆபத்திலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம். மற்றும் அது இல்லாதவர்கள் அவர்கள் எடுக்கும் அறிவில்லாத முயற்சிகளுக்கு உண்டான அவதியையும் சிரமங்களையும் அனுபவித்தே தீர் வேண்டும்.

ଓଡ଼ିଆ

ജീവിയ മന്ത്രി

நாணயமான ஒருவர்கூட இல்லாத கிராமம் அது. அந்த ஊர்க்காரர்களுக்குக் கடைத்தெருவில் யாரும் ஜந்து பைசாக்கூடத் கடன் கொடுப்பதில்லை. கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் கடன் கொடுத்த-போது எல்லோரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கடன் வாங்கினார்கள். ஆனால் யாருமே பாக்கியைக் கட்டவில்லை. சொஸைட்டி மூக்கியிட்டது. அப்படித் தலையைத் தின்கிற ஊரின் மீது அனுதாபம் கொண்ட ஒர் அன்னையின் பக்தர், அவர்களுக்குச் சேவை செய்யப் போய் வங்கி மூலம் கடன் கொடுத்து, அனைவரும் தவணை தவறாமல், தானே வங்கிக்குச் சென்று 63,000 கடனையும் பைசாப் பாக்கி இல்லாமல் திருப்பிக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் சுபாவத்திலேயே இல்லாத ஒன்று நாணயம். ஆனால் அன்னை தன் அன்பர் ஒருவர் மூலமாக அவர்கள் சுபாவத்தை மாற்றி அவர்களுக்கு ‘நாணயம்’ என்ற ஒரு புது நடைமுறையை அளித்தார். அதற்குப் பிறகு எல்லா வகைகளிலும் ஊர் சிறப்பாக முன்னேறி, அந்த மாவட்டத்திலேயே அது ஆதர்ச கிராமமாக விளங்குகிறது.

உலகம் - மோட்சம் - பூரி அரவிந்தும்

ஆங்கிலம் : பூஞ் கர்மயோகி
தமிழாக்கம் : வித்யா ரங்கன்

'உலகம் மோட்டு ஸ்ரீ அரவிந்தம்' என்ற நாலை ஓர் அன்பர் சில ஆயிரம் முறைகள் படித்தார். The Life Divine-ஐ தினமும் விவரமாகப் படிக்க ஆரம்பித்தார் மற்றுமொரு அன்பர். அதன் கருத்துக்களையும் சிறப்பான சொற்களையும் 3 பக்கம் தினமும் எழுதினார். அப்படி அவர் 102 பக்கம் வந்த பின் 'உலகம் மோட்டு ஸ்ரீ அரவிந்தம்' அவர் பார்வைக்கு வந்து தினமும் ஒரு பக்கம் படித்து அதன் கருத்துக்களை எழுத ஆரம்பித்த பொழுது நூலின் சிறப்பைப் பற்றி அவருக்கு எழுதியது இக்கட்டுரை.

୦୪୫୪୫୪୫୪୫୪

உலகம் - மோட்சம் - ஸ்ரீ அரவிந்தம் வைப் பின்னின் உருவரை விளக்கம். ஆனால் விளக்கத்திற்கான தேடல், சிருஷ்டி ஏற்பட்ட முறை மேலும் இறைவனைப் பற்றிய எல்லா விஷயங்களையும் சிறந்த ஆர்வத்துடன் மேற்கொண்டவருக்கு, வைப் பின்னின் தத்துவ விளக்கமளிக்கும் ஒரு நால். இளம் வயதில் குழந்தைகள் 'என்? எதற்கு?' என்று இடைவிடாது பல கேள்விகளை எழுப்பியவண்ணம் இருப்பார்கள். வயது கூடும் போது அவ்வார்வம் தணிந்து விடுகிறது. ரிஷிகளுக்கு ஆரம்ப நிலை ஆர்வம் தணிவதேயில்லை. விஞ்ஞானிகள் இயற்கையின் செயல்பாட்டிற்கான கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர். முதல் முதலாக அன்னையை, பகவானை நாம் அறியும் போது ஒரு பெரிய விழிப்பு அகத்தில் ஏற்பட்டு அது நமக்கு ஆனந்தமான அகண்ட மௌனத்தை மின்னலென வழங்குகிறது. அது இதுநாள்வரை நாம் கொண்ட தேடலை புதுப்பிப்பதாக அமைகிறது. அத்தேடல் நம்முள் உயிர் பெற்றால், அது இறைவன், சுதந்தரம், ஒளி, அமரத்துவம் இவற்றிற்கான தேடல் என்பதை நாமறிவோம். மரபு இதை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு ஜீவனிலிருந்து ஆரம்பித்து யோகத்தை மேற்கொண்டு மோட்சத்தால் பிரம்மத்தை அடைந்தது. ஜீவன் பகுதியானது.

அது தன் ஜீவியத்தோடு சேர்ந்தால் முழுமை பெறுகிறது. பகுதியான ஜீவன் பிரம்மத்தையடைகிறது. ஜீவன், ஜீவியம் கேர்ந்து அடைய முயல்வது சுபர்ம். அது சிருஷ்டி மற்றும் பரிணாமத்தால் திருவருமாற்றம் பெற்ற பிரம்மம். மரபு சிருஷ்டியை அறியும், பரிணாமத்தை அறியாது. பரிணாமம் மரபுக்கு இறைவனின் லேலை. சிருஷ்டிக்கான காரணமும், சிருஷ்டி தோன்றிய விதத்தையும் அது அறியாது. மரபு அடைந்த பிரம்மம் பூரண பிரம்மம் அன்று, அது பகுதியான, அமைதியான அண்ட பிரம்மம். மரபிலிருந்து ஸ்ரீ அரவிந்தம் பெருமளவில் மாறுபடும் இடங்கள் ‘Vedantic knowledge’ என்ற அத்தியாயத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. அதற்கு முன் அத்தியாயம் வரையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர், யோக லட்சியம், பிரம்மத்தின் முழுமை, ஜீவாத்மா, பிரபஞ்சம், அகந்தை இவற்றில் மட்டுமே மரபிலிருந்து மாறுபட்ட கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார். முதலில் அவர் மோட்சத்தை நாடவில்லை, ஆன்மிக முழுமையை சத்திய ஜீவியத்தில் நாடினார். மரபு தவிர்த்த பரிணாமத்தை இலக்காகக் கொண்டார். அவரது குறிக்கோள் தெய்வீக வாழ்வு என்பதால் ஜடத்தையும் ஆன்மாவையும் இணைப்பது தவிர்க்க முடியாததாகியது. ஜடமும் ஆன்மாவும் இணைவதால் அது அவரை பிரபஞ்ச ஜீவியத்தையும் பிரம்ம ஜீவியத்தையும் அடையச் செய்தது. மரபிற்கு மனிதன் அகந்தையின் ரூபம். ஸ்ரீ அரவிந்தர் மனிதன் ஜீவாத்மா, பிரம்மத்தின் மூன்று அம்சங்களைப் பெற்றவன் என்றும் மனிதன் பிரபஞ்சத்தின் ஒரு சிறு வடிவம், பரிணாமத்தின் திறவு கோல் அவனிடமே உள்ளது என்றும் கூறுகிறார். மரபு அகந்தையை ஜீவாத்மாவாகக் கருதியதால் சத்தை ஏற்று அசத்தைக் கை விட்டது. ஸ்ரீ அரவிந்தரது சக்சிதானந்தம் பூரணமானது. அது மனித ஆன்மா பரிணாமம் மூலம் சத்தாக மாற அனுமதிக்கிறது. இங்குப் பகுதியான மனத்தை விட்டு முழுமையான சத்திய ஜீவியத்தை இதற்குகந்த கருவியாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏற்கிறார். இதிலிருந்து அவர் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் மரபிலிருந்து பெருமளவில் மாறுபட்டு, வைப் பின்னை புரியத் தேவையான முழுமையான கருவியைப்

பெறும் வழியை விளக்குகிறார். வைப் பின்னை சிருஷ்டியின் விளக்கம். சாவித்ரி, ஜீவன் காலத்தை வென்ற அற்புதம் கவிதையாகப் படைக்கப்பட்டது. இதன் தெளிவு நான்காம் பரிமாணத்திற்குரியது. கவிதை முதல் பரிமாணத்தைச் சேர்ந்தது. புராணக் கதையை அதற்குரிய சின்னமாகப் படைத்து பரிமாணங்களைக் கடக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார். அது குறிப்பாக உணர்த்தும் ஆழமான தத்துவங்களை தவிர்க்காமல் புரிந்து கொள்ள முயலும் அன்பருக்குச் சாவித்ரி தன்னை வெளிப்படுத்த ஆரம்பிக்கும்.

மின்னிலை தெற்கும் தெளிவு அருளின் வெளிப்பாடு.

ஒஜைஜைல்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனச்சாட்சி பெரும்பாலும் சமூக இலட்சியத்துடன் மோதுவதை மனிதன் அறிவான். இரண்டும் மோதினாலும், அவன் மனச்சாட்சியைவிட சமூகத்தை முக்கியமாகக் கருதுவான். சமூகம் முக்கியமானால் அவனைக் குழுமகள், (citizen, social individual) எனக் கூறுகிறோம். மனச்சாட்சிப்படி வாழ்வபள் உயர்ந்தவன். அவனைச் சான்றோன், ஆன்றோன் எனக் கூறுவோம் (He is a psychological individual). உலகைப் பொருத்தவரை இதுவே முடிவானது. ஸ்ரீ அரவிந்தம் அதைக் கடந்து ஆன்மிகப் பரிணாமத்தை இலட்சியமாகக் கொள்கிறது. அதன் பிரதிநிதி பரிணாம மனிதன் (evolutionary individual). அது இன்று உலகம் அறியாதது. அவன் உருவாக வேண்டுமானால், சமூகச் சட்டங்களையும், மனச்சாட்சியையும் கடந்து மனிதனுடைய ஆத்மா வளரும் வண்ணம் மனிதனுடைய வாழ்வு அமைய வேண்டும். திருடன் உலகுக்கு எதிரியானாலும், சாக்கிய முனி கல்லெறிந்து கடவுளை வணங்கியது போல, திருடன் தன் ஆன்மா பரிணாம வளர்ச்சியை வேண்டி தன் செயலை ஆன்மிகச் சூழலுக்குப் பொருந்துமாறு அமைக்கும் பொழுது, உலகத்து மக்கள் உழாரின்றி வாழ்வதைச் சிதைக்க வேண்டித் திருடுகிறான்.

- உழாராக இல்லாமல் உள்ளே உலகம் வளராது. அனைவரையும் உழாராக வாழ நிர்ப்பந்திப்பது திருடன் கடமை.
- ஆன்மிகப் பரிணாம வாழ்வின் குழுமகள் என்பதால் அவனடி திருவடி.

மேல்நாட்டுக் கலாச்சாரத்தின் சிறப்பம்சங்கள்

மூலம் : ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர் : திரு. ரத்தினவேல்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 09.10.16

மேல் நாட்டுக் கலாச்சாரம் எப்படி மாறுபட்டது என்பதை விளக்க இராஜாஜி ஒரு கதை எழுதினார். இராமசாமி என்ற ஜயங்கார் இளைஞருள் ஒரு வெள்ளைக்காரியைப் படிக்க போன இடத்தில் மணந்து “இராமசாமி, அந்த ஸ்டுலை எடுத்து வா” என ஒரு நாள் அவள் உத்தரவிட்டபொழுது அவளை ரத்து செய்து ஆயுள் முழுவதும் சம்பளத்தில் பாதியை அவளுக்கு அனுப்பிய கலெக்டரின் கருமித்தனம் பிரபலமானது கதை. கலெக்டர் அந்நாளில் பெரிய உத்தியோகம் என்பதால் தாராளமாக இருப்பார்கள் என அறிவார்கள். இராஜாஜியின் கதாநாயகன் இராமசாமி கலெக்டராக இருந்தாலும் சம்பளப் பணத்தில் பாதிப்பணம் விவாகரத்து செய்தவருக்கு அனுப்ப வேண்டியிருந்ததால் பிற இடங்களில் கருமியாக இருந்தார் என்பது கதை. திருமணத்திற்கு ஒரு சிறப்புண்டு. முறைப்பெண்ணும் திருமணமானபின் புது அம்சங்களை வெளிப்படுத்துவாள். துரும்பும் மாப்பிள்ளையானால் துள்ளும். ஒரு மனிதனுடைய சுபாவத்தில் பிரபஞ்சம் அடங்கியிருப்பதால் எந்த நேரமும் ஏதுவும் வெளிவரும். எது அந்த நேரம் சுறுசுறுப்படைகிறது என்பதைப் பொறுத்தது. சுபாவம் சுதந்தரம் தராது. மந்திரி கீழே வேலை செய்தவன் நிலைமை மாறினால் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடுவான். நிலைமை மாறாவிட்டாலும் மாணவன் ஆசிரியரைப் பெயரிட்டு அழைப்பான் என்பது சுபாவத்தின் விசேஷம். உணர்ச்சிக்கு கடைசிவரை உண்மையுண்டு. மனம் வளர்ந்தால் உண்மையை எளிதில் மறக்கும். உண்மை பொய்யாகும். ரஷ்யாவில் அமெரிக்காவைவிட அதிக உண்மையுண்டு என அன்னை கூறுகிறார். நம் நாட்டில் போலீஸ் அடக்குமுறைக்காக ஏற்பட்டது. போலீஸ் மக்களுக்குப் பயம் தருவது. போலீஸ்காரன் நட்பு ஆபத்து என்பது பொது அபிப்பிராயம். குழந்தைகளைப் போலீஸில் பிடித்துக் கொடுப்பேன் என பயமுறுத்துவோம். அங்குப் போலீஸ்

ஆபத்பாந்தவன், அநாதரக்கஷகன். தெருவில் போலீஸ் பகலிலும், இரவிலும் பாரா வருவார்கள். போலீஸ் உதவி வேண்டுமானால் உடனே கிடைக்கும். நமக்குப் போலீஸ் வேண்டுமானால் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் விண்ணப்பம் எழுதிக் கொடுத்து இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவின் பேரில் உதவி வரும். திருட்டுப் பொருள் போலீஸ் கையில் கிடைத்தால் வராது என அனுபவம். போலீஸில் கேஸ் கொடுத்தால் அவன் கேஸை நம்மீதே திருப்புவான் என்பது அனுபவம். சமீப காலமாக போலீஸே திருடனுக்கு ஒத்தாசை செய்கிறான் என்பதுமண்டு. அடிமையான ஆசிய நாட்டிற்கும் சுதந்தரமான ஜரோப்பிய நாட்டிற்குமுள்ள வித்தியாசம் இது. Individuality - தனித்தன்மை மனத்திற்குண்டு. அங்கே ஒவ்வொருவனும் வேறு மனிதன். Holland-இல் அது அதிகம் என்பார்கள். எவரும் எந்த விஷயத்தையும் தனக்குப் புரிந்தது போலவே பின்பற்றுவார். அமெரிக்காவில் அனைவரும் சுதந்தரமானதாலும், சொந்தமாக சம்பாதிக்க, சொந்தமாகக் காட்டைத் திருத்தி நிலமாக்கி, அதன் மூலம் சம்பாதித்ததால் தன்னம்பிக்கையே நம்பிக்கையாகி விட்டது. குடும்பம், ஊர் என்ற எண்ணமே அமெரிக்கர்கட்டு எழுவதில்லை. எல்லாம் நானே என்பதால் சுயமரியாதை, சுய கெளரவும், அதிகம். இந்தியப் பெண் அமெரிக்காவில் பல டாக்டரிடம் போனாள். டாக்டர் சொத்தைப் பல்லை எடுக்க வேண்டும் என்றார். என கணவரைக் கேட்டு விட்டு நாளைக்கு வருகிறேன் என்ற பதில் அமெரிக்க டாக்டருக்கு வினோதமாக இருந்தது. 1 வயது முதல் குழந்தை அங்கு தானே சாப்பிடும். 10 வயதில் இங்கு அம்மா பையனுக்கு ஊட்டி விடுவாள். கடன் என்ற கருத்தே வளராத நாடு. கார்டினர் லிடியாவுக்குச் செய்த செலவைக் குறிப்பிடத் தயங்குகிறார். டார்சி அதைத் தான் ஏற்க கார்டினர் அனுமதி வேண்டி மன்றாடுகிறான். கடன் வட்டிக்கடைக்காரரிடம் பெறுவது, நண்பர் உறவினர் மற்றும் குடும்பத்தினரிடமிருந்து பெறக்கூடாதது என்பது கொள்கை. நம் நாட்டில் உறவு எனில் கைமாற்றுண்டு எனப் பொருள். கைமாற்று எழாத உறவு சீக்கிரம் அறுந்து போகும். அப்படி ஒரு விஷயம் அந்த நாட்டு வாழ்விலில்லை. ஒரு M.P. நண்பனான மற்றொரு

M.P.யிடம் தான் கைமாற்று வாங்கும் bill-லில் ஜாயின்டாக கையெழுத்து கேட்டு வாங்கி விட்டான். M.P.-யை M.P.-யாக இருக்கும் வரை அரெஸ்ட் செய்ய முடியாது. வட்டிக்கடைக்காரன் வாங்கியவனைவிட ஜாயின்ட் போட்டவனை செய்யும் தொந்தரவு பொறுக்க முடியவில்லை. கடன் வாங்கிய M.P.-யின் தங்கைக்கு விஷயம் தெரிந்து கடனைக் கட்டி விடுகிறான். ஜாயின்ட் போட்டவனுக்கு இது பெரு நிம்மதி கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இது அவன் காதுக்கு வந்ததும் அவன் சந்தோஷப்படவில்லை. ஆத்திரப்பட்டுக் கொதிக்கிறான். “நான் பட்ட கடனைத் தரும் உரிமை இவருக்கு ஏது?” என ஆத்திரப்படுகிறான். நிம்மதி வந்தாலும், உதவி செய்தவரைப் போற்றாமல் கடிந்து கொள்ளும் அளவுக்குச் சுய கெளரவும் உள்ள நாடு அது. அன்பரும் அமெரிக்கரும் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது அன்பரின் பழைய நண்பர் நெடுநாள் கழித்து வந்தவர் கிருஹப் பிரவேச செலவுக்கு ரூபாய் 250/- (1970-இல்) கடன் கேட்கிறார். அமெரிக்கருக்குப் புரியவில்லை. எப்படி விளங்கிக் கொள்வது எனத் தெரியவில்லை. அவர்கள் நாட்டில் இந்த அனுபவம் அவருக்கில்லை. “இது இந்தியாவில்தான் நடக்கும்” என்கிறார். வீடு கட்டும் பொழுது Tudor, Stuart என அந்த நாள் அரசரின் மானிகை போல் கட்டுவார்கள். கட்டிய வீட்டிற்கு அப்பெயருண்டு. வீடு பழமையானபின் அதை இடிக்க மனம் வராது. Old is Gold பழையது புனிதமானது என்ற கொள்கை. இடிந்த இடங்களைப் புதுப்பிக்கும்பொழுதும் இருந்தது போலவே புதுப்பிப்பார்கள். புதுமையாக புதுப்பிப்பதில்லை. அமெரிக்கா, கனடாவில் பழைய வீடுகளேயில்லை. பெரும் பணக்காரர்கள் இங்கிலாந்தில் பழைய வீடுகளை வாங்கி கல்கல்லாகப் பெயர்த்து எடுத்து தம் நாட்டில் அவ்வீட்டை அதே போல் புதியதாகக் கட்டுவதுண்டு. பழமைக்குரிய பெருமை அந்நாட்டில் அதிகம். வங்காளிகள் அனைவரும் கவிகள். எவரும் கவி எழுதியபடியிருப்பது இன்றும் பழக்கம். இங்கிலாந்தில் 19-ம் நூற்றாண்டுவரை படிப்பு என்றால் Poetry காவியம், செய்யுள். இருவர் சந்தித்தால் அவர்கள் படித்த காவியத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்வார்கள். 16-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு அப்பறும்

Novel எழுத ஆரம்பித்தனர். பெண்களுக்கு எழுதும் உரிமையில்லை. அப்படி எழுதினால் அதை எவரும் வெளியிட மாட்டார்கள். George Eliot என்பது ஆணல்ல, பெண். கடைசி வரை அவர் ஆண் பெயரில் எழுதினார். நாவல் படிப்பது மட்டமான செயல். மனவளர்ச்சி யில்லாத வரே நாவல் படிப்பார்கள். Pride and Prejudice-இல் Collins-க்கு படிக்க Novel கொடுத்தபொழுது அது Novel எனக்கண்டு அவர் அதைத் தொடவும் மறுக்கிறார். Novel ஜீரோப்பாவில் எழுந்தது, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸில் பிரபலமாயிற்று. வேங்கல்ஸ்பியர் எழுதியவை நாடகங்கள். Milton எழுதியவை காவியங்கள். அவர்கள் காலத்தில் Novel எழவில்லை.

நம் நாட்டில் ஜாதியைப் போல் அங்கு blood, rank, family முக்கியம். ஓரளவும் அதை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். சேர, சோழ, பாண்டியர் வம்சம் என்னாயிற்று எனத் தெரியாது. அதியமான் என்ற அரசன், காஞ்சிபுரத்தில் ஆண்ட பல்லவ அரசன் வம்சம் போன இடம் தெரியவில்லை. அது போன்ற அரசப் பறம்பரையை இன்றுவரை அங்குக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். Dr.தாரன் குடும்பம் 800 வரை அதன் வம்சாவளி அவருக்குத் தெரியும். அதை இழக்க சம்மதிக்க மாட்டார்கள். பணமிருந்தால்தான் வம்சம் எடுப்பும். பணமில்லாவிட்டால் அன்றிருப்பதுவே உண்மையாகும். ஒரு தலைமுறையில் குடும்பம் உயர்வாக இருந்தது என்றால் அவ்வுயர்வுக்கு உண்மையுண்டு. Trollope எழுதிய ஏராளமான கதைகளில் Blood-ன் முக்கியத்துவம் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. பண்பு குடும்பத்தால்தான் வரும். குடும்ப உயர்வில்லாமல் பண்பு வராது. பணம் முக்கியம் என உலகம் அறியும். Status, prestige, அந்தஸ்து, மரியாதை பணத்தைவிட முக்கியம். முக்கியமாக மளிதனை நுணுக்கமாக சூட்சுமமாகக் கவனித்தால் அவன் மனம் பணத்தையும், அந்தஸ்தையும் விட முக்கியமாகக் கருதுவது “நல்லவன்” என்ற பெயரெடுக்க விரும்புவது. பணம் சம்பாதிக்கத் திறமை வேண்டும். அந்தஸ்து தானே வர வேண்டும். நாணயமிருந்தால் அந்தஸ்து வரும். நாமே கேட்டுப்பெற முடியாது. நல்லவன் எனப் பெயரெடுக்க விரும்பினால் உலக நியாயப்படி கெட்டவன் எனப் பெயர் வரும். எத்தனை நல்லது செய்தாலும் அத்தனையையும்

புறக்கணித்து கெட்ட பெயர் வரும். கெட்டது செய்பவனுக்கு நல்ல பெயரும் நல்லது செய்பவனுக்குக் கெட்ட பெயரும் வரும். நல்லவனாக இருந்து நல்ல பெயரை விழைய மறுப்பவனுக்கு நல்ல பெயர் வரும். ஐரோப்பாவில் ஆங்கிலேயருக்கு அந்த நல்ல பெயருண்டு. ஐரோப்பியர் எதைச் செய்தாலும் நேர்த்தியாகச் (organised) செய்வர். Punctuality எனில் அனைவரும் எல்லா விஷயத்திலும் பின்பற்றுவர். ஜீர்மெனி அதற்குப் பேர் போன்று. யூகோஸ்லாவியாவில் ரயில் இந்தியா போல் ஒடும். 5 நிமிஷம் தாமதம் 50 நிமிஷம் தாமதம் கணக்கில்லை. ஜீர்மெனியில் எந்த ரயிலும் எக்காலத்திலும் 1 நிமிஷம் தாமதமானதில்லை. யூகோஸ்லாவிய பெண் ஜீர்மெனியில் டிக்கெட் வாங்கும் பொழுது அவள் போக வேண்டிய இடத்திற்கு ரயில் மாறிப் போக வேண்டும். மாற ஏ நிமிஷம் உண்டு. 6 நிமிஷம் என்பது அவளுக்குப் பயம் கொடுத்தது. ரயில் தாமதமானால் அடுத்த வண்டி தவறி விடும். எனவே டிக்கெட் கொடுப்பவரை அவள் ரயில் தாமதமானால் என்ன செய்வது எனக் கேட்டாள். பதில் “எப்படி ரயில் ஒரு நிமிஷம் தாமதமாகும்?” என்று வந்தது. டிக்கெட் விற்றவர் அனுபவத்தில் ரயில் தாமதமில்லை. பிரிட்டிஷ் போஸ்ட் ஆபீஸில் போஸ்ட் ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து ஒரு கடிதமும் தவறியதில்லை என்பதுண்டு. மேலும் எந்தக் கடிதமும் காரணமின்றி ஒரு நாள் தாமதமானதில்லை என்ற பெருமையும் போஸ்ட்டார்டிஸ்க்குண்டு. Pride and Prejudice-இல் ஜேன் எழுதிய இரு கடிதங்கள் ஒன்றாக எலிசபத்திற்கு வருகின்றன. ஜேன் விலாசத்தை சரியாக எழுதவில்லை. இலண்டன் கப்பற்படை தலைமையலுவலகத்திற்கு ஒரு வாரத்தில் 4000 கடிதங்கள் அன்று (100 ஆண்டிற்கு முன்) வரும். அத்தனை கடிதங்களும் அன்றே பதில் எழுதப்படும். சிறு விஷயங்கள் பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்கும். ஒரு இந்திய சர்க்கார் அதிகாரிக்கு எந்தக் கடிதம் யார் எழுதினாலும் தவறாமல் பதில் எழுதும் பழக்கம் உண்டு. அவர் பிரபலமானார். அவர் பிரபலம் நாடு கடந்து பரவியது. உலகிலேயே அவர் துறையில் இதுவரை அந்த அளவு பிரபலம் அடைந்தவரில்லை. அவருக்காகவே ஒரு உலகப் பரிசை ஏற்பட்டுத்திக் கொடுத்தனர்.

அவரை இந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில் உள்ள ஒரு முக்கியமான மனிதராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். வாழ்க்கைச் சட்டப்படி இச்சிறு விஷயத்தின் சிறப்பு அப்பெரு விஷயத்தைச் சாதித்தது. நம் நாட்டில் கடிதம் எழுதும் பழக்கம் குறைவு. M.A. B.T. படித்தவர் தன் ஆயுளில் கடிதம் எழுதியதில்லை என்றார். மேல் நாட்டில் கடிதம் எழுதுவது ஒரு கலையாகப் பயிலப்படுகிறது. ஒருவர் கடிதத்தை அடுத்தவர் படிப்பதில்லை. கடிதம் மூலமே ஒரு முழுக் கதையையும் ஒருவர் எழுதினார். வேட்டையாடுவது நாட்டில் சிறந்த பழக்கம். அதற்காக ஏராளமான வேட்டை நாய்களை வளர்ப்பார்கள். வேட்டைக்குச் சீசன் உண்டு. வேட்டையாடும் இடங்களில் தங்கி வேட்டையாட இட வசதியுண்டு. வாரத்தில் 4 நாட்கள் வேட்டையாடுபவரும் உண்டு. வேட்டையாடுவது, ரேஸாக்குப் போவது, சீட்டாடுவது, சுருட்டுப் பிடிப்பது அவர்கள் பிரியமாக பெருமைப்பட்டு செய்யும் காரியம். பெரியவர் சிறியவர் என்ற வேற்றுமையின்றிச் சுருட்டுப் பிடிப்பார்கள். ஆங்கிலேயன் மரியாதையாகப் பழகுவான். அறிமுகமில்லாதவரை எத்தனை முறை சந்தித்தாலும் பேச மாட்டான். எனிதில் ஒருவரை நண்பனாக ஏற்க மாட்டான். ஏற்றால் கடைசிவரை உண்மையாக இருப்பான் என பகவான் கூறியுள்ளார். சென்ற 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரபலமானது Charles Darwin பரினாமம். ஒரு விஷயத்தை ஆராய்ச்சி செய்தால் அதன் மூலம்வரை ஆராய்வார்கள். சார்லஸ் டார்வின் அப்படிச் செய்த ஆராய்ச்சியை நாடு நெருக்கமாகப் பின்பற்றியது. அவர் புத்தகம் Origin of Species வெளிவந்த அன்றே எல்லாப் பிரதிகளும் விற்று விட்டன. Hand writing-ஐ ஒரு subject-ஆகப் படித்தனர். அதன் மூலம் ஒருவர் அறிவு, பொறுமை, வயது, சுபாவம் அனைத்தையும் சொல்லும் அளவுக்குக் கைரேகை போல ஆராய்ந்தனர். t என்ற எழுத்தில் குறுக்கே போடும் கோட்டை எத்தனை வகையாகப் போடுகிறார்கள், அது எதைத் தெரிவிக்கும், தெம்பு, ஆசை, பேராசை, திறமை ஆகியவற்றை எப்படிக் காட்டும் என ஆராய்ந்துள்ளனர்.

(முற்றும்)

ஒக்டோபஸ்

அன்னை இலக்கியம்

சாவித்ரி

இல. சுந்தரி

மாலையும் கழுத்துமாய் படியேறி வந்த மகனையும், மருமகளையும் கோபமாய்ப் பார்த்த வைதேகி, ‘யாரைக்கேட்டு மனந்தாய்? என் பேச்சைக் கேட்காதவர்களுக்கு இங்கு என்ன வேலை? எந்தத் தைரியத்தில் இவளை மனந்தாயோ அந்தத் தைரியத்தில் போய் வாழ்ந்து கொள்’ என்று ஈவு இரக்கமின்றி உள்ளே போனாள்.

சிறுவயதில் தந்தையை இழந்த வாசுவை வைதேகி வளர்த்து ஆளாக்கிப் படிக்கவும் வைத்தாள். எனவே, அவள் விருப்பப்படிதான் அவன் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என வீண் கர்வம் காட்டினாள்.

வாசுவோ மீனாவைப் பெரிதும் விரும்பினான். அவள் அநாதை ஆஸ்ரமத்தில் வளர்ந்த பெண் என்பதால் சீர்வரிசை இல்லாத பெண் என்று அவளைப் பலகாலும் மறுத்து வந்தாள் வைதேகி. அவளை மீறி மீனாவையே அவன் மனந்து வந்தது அவள் கோபத்தைக் கிளறவே அவர்களை மறுத்து விட்டாள்.

எப்படியாவது வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும் என்ற வைராக்யத்தோடு, ‘வா மீனா. கடவுள் இருக்கிறார். உன்னை நல்லபடி வாழ வைக்க என்னால் முடியும் வா’ என்று அவள் கையைப் பற்றி தெருவில் இறங்கினான்.

‘எங்கே போவது? என்னாங்க இது? ’ என்று கண்கலங்கினாள் மீனா. கலங்காதே மீனா. ‘இப்படிப்பட்ட நேரத்தில்தான் மனம் தளரக்கூடாது. சென்னைக்குப் போய்ப் பிழைத்துக் கொள்வோம். கையில் படிப்பிருக்கிறது. ஏதாவது வேலை தேடி எப்படியாவது நல்ல முறையில் வாழ முயற்சி செய்வோம்’ என்றான். அவள் பயத்தால் நடுங்கினாள். எவ்வித பிடிப்புமின்றி முன்பின் அறிந்திராத இடத்தில் எப்படி வாழ்வது என்று அஞ்சினாள். ‘சென்னையில் யாரைத் தெரியும் உங்களுக்கு?’

‘கவலைப்படாதே மீனா. கடவுள் இருக்கிறார். என் கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவிற்கு வந்திருந்த சிவராமன் என்பவர் அப்போதே தம் முகவரியைத் தந்து, படிப்பு முடிந்ததும் என்னை வந்துபார் என்றார். அங்குச் செல்வோம்.’

சென்னை சென்றடைந்து முதல் வேலையாக நேரே சிவராமன் வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

‘சார்! என்னைத் தெரிகிறதா? எங்கள் கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவிற்கு வந்திருந்தீர்களே.’

‘ஓ! வாசுவா? வா வா’ என்றார்.

உடனே இருவரும் அவரை நமஸ்கரித்தனர். ‘நன்றாக இருங்கள்’ என்று வாழ்த்திவிட்டு ‘பார்வதி இவர்களுக்கு ஏதாவது சாப்பிடக் கொடு’ என்றார்.

‘வேண்டாம் சார். நாங்கள் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டோம். பெரும் சொத்துக்குரிய என் தாய் இவள் அநாதை என்பதால் வெளியேறச் சொல்லி விட்டாள். மீனா மிகவும் கலங்கிப் போயிருக்கிறாள். அவளை ஏதேனும் வேலை கொடுத்து இங்கு பார்த்துக் கொண்டால், நான் வேலை தேடிக் கொண்டு அழைத்துப் போய்விடுவேன்’ என்று மிகவும் நயமாகக் கூறினான்.

‘பார்வதி! இவர்களை முதலில் பூஜையறையில் சுவாமி கும்பிட வை. புதுமணத் தம்பதிகள்’.

‘போ வாசு. முதலில் அன்னையை நமஸ்கரித்து வாருங்கள்’ என்றார். இருவரும் கால் கழுவிக் கொண்டு பூஜை அறைக்கு வந்தனர். அங்கு புன்னைகை பூத்த முகத்துடன் பூர்ணமாக பூர்ண அரவிந்தரும் இருப்பது கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்தனர்.

‘மீனா! இவர்களிடம் உங்களை ஒப்படைத்துக் கொள். சாவித்ரி புத்தகத்தை எடுத்து இதுதான் எங்கள் வேத மந்திரம். தினமும் சிறிதாவது நீ படிக்க வேண்டும். முடிந்த வேலையைச் செய். உன்னை என் தங்கையாகவே ஏற்கிறேன்’ என்று அன்பு பொங்கக் கூறினாள் பார்வதி. (சிவராமனின் மனைவி)

கண்ணீர் பெருக இருவரும் அவள் கால்களைப் பற்றிக் கொண்டனர். ‘எழுந்திருங்கள்’ என்று அன்புடன் உள்ளே அழைத்துப் போய் சாப்பிடக் கொடுத்தாள்.

‘வாசு! நீங்கள் மிகவும் களைத்திருக்கிறீர்கள். அதனால் இன்று ஒருநாள் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நாளை முதல் நீ என்னுடன் கம்பெனிக்கு வா. இவள் இங்குப் பார்வதிக்கு உதவியாக இருக்கட்டும்’.

‘பார்வதி! நம் பெரிய தெரு சிறியலீடு சும்மாத்தானே இருக்கிறது. இளம் தம்பதிகள் இரவு அங்கே தங்கிக் கொள்ளட்டும்’ என்றார் சிவராமன்.

‘கடவுளை நம்பி வந்தோம். கடவுள் போல் கருணை காட்டினார்கள். தலைமுறைக்கும் விஸ்வாசமாயிருப்போம்’ என்று நெகிழ்ந்தான் வாசு.

தினமும் காலையில் மீனாவைச் சிவராமன் வீட்டில் கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டு, கம்பெனிக்குப் போய் விடுவான். கான்னில் சாப்பிட ஏற்பாடு. மீனாவை, அவள் சாந்த சுபாவத்தைப் பார்வதி மிகவும் விரும்பினாள். அவளை இதமாக நடத்தினாள். மீனாவோ பார்வதியிடம் அன்பாகப் பணிவாக நன்றியுடன் நடந்து கொள்கிறாள். பார்வதியை எந்த வேலையும் செய்ய விடாமல் தானே பொறுப்பாக யாவும் செய்து விடுவாள். இரவு வாசு வந்து அழைத்துப் போவதற்கு முன்பாக பார்வதி சிவராமன் தம்பதிகளுக்கு உணவு பரிமாறி பாத்திரம் கழுவி வைத்து விடுவான். நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பார்வதிக்குச் சாவித்தி படிப்பாள். மீனாவின் பயந்த சுபாவத்தைப் போக்க பார்வதி அன்னையின் வார்த்தைகளைச் சொல்லித் தருவாள். Mother knows everything. She will arrange everything என்று சொல்லக் கற்றுக் கொடுத்தாள். எந்த ஆபத்திலும் இதைச் சொல்லி அன்னையை அழைக்கக் கற்றுக் கொடுத்தாள். கடைக்கு அழைத்துச் சென்று தேவைக்குத் துணிமணிகள் வாங்கிக் கொடுத்தாள் பார்வதி. இதற்கெல்லாம் நான் என்ன கைம்மாறு செய்வேன் என்று நன்றியால் நெகிழ்ந்து போனாள் மீனா. வந்த சிலமாதங்களில் கருவுற்றாள். வேலை செய்து

கொண்டிருக்கும்போது திடீர் திடீர் என தலை சுற்றல் வந்துவிடும். பொறுத்துக் கொண்டு சமையலில் ஈடுபட்டபோது ஏதோ ஒன்று ஒத்துக் கொள்ளாமல் தலை சுற்றி விழப் போகும் வேளை, எதிர்பாராமல் சமையல் மணம் வாசல்வரை வருவது கண்டு மீனாவைப் பாராட்ட உள்ளே வந்த பார்வதி அவளை விழாமல் பிடித்துக் கொண்டாள். ‘என்னாயிற்று மீனா? எதுவானாலும் மறைக்காமல் என்னிடம் சொல்’ என்றாள். ‘ஒன்றுமில்லை அக்கா. சில நாட்களாகவே சமையல் வாடை மயக்கம் வருகிறது’ என்று தயங்கிய வண்ணம் கூறினாள் மீனா. ‘இதையேன் என்னிடம் உடனே சொல்லவில்லை? இன்று நாம் டாக்டரைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும்’ என்று பரிவுடன் கூறினாள் பார்வதி. ‘என்னால் உங்களுக்குத்தான் சிரமம். அவர் வந்ததும் போகிறேனே’ என்றாள். ‘மீனா இதெல்லாம் ஒரு சிரமமா? தங்கைக்கு ஒன்று என்றால் எனக்குப் பொறுப்பில்லையா? நாளை முதல் நான் சமைக்கிறேன். நீ அறைக்கு வெளியே இரு. கொஞ்ச நாள் போனதும் சரியாகிவிடும். இன்று நாமிருவரும் டாக்டரைப் பார்க்கப் போகிறோம்’. சொன்னதோடு நில்லாமல் டாக்டரிடம் அழைத்துப் போனாள். அவள் வயிற்றுக் கரு உறுதியாயிற்று. அவள் மிகவும் பலவீனமாய் இருப்பதால் சத்துணவு, டானிக் எல்லாம் கூறினார் டாக்டர். மூன்று மாதம்வரை கண்ணாடிப் பொருள் போல் கவனமாய்ப் பாதுகாக்க அறிவுறுத்தினார். அதிரக் கூடாது, பறுதூக்கக் கூடாது என்றெல்லாம் கூறினார். மீனாவைவிட பார்வதிதான் பெறு மகிழ்வுடன் கவனமாய்க் கேட்டுக் கொண்டாள். அதுபடியே உணவு டானிக்கெல்லாம் பார்த்துப் பார்த்துக் கொடுத்தாள். மீனா நன்றியால் உருகிப் போனாள். பார்வதியின் கைகளைப் பற்றி கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டு, ‘அக்கா! உங்கள் அன்பிற்கு நான் எப்படிக் கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன்’ என்று அழுதாள். ‘நான் உன்னிடம் கொண்டது அன்பு என்றால் அதற்குக் கைம்மாறு எதற்கு? இதை இறைவன் எனக்கிட்ட பணியாக மட்டுமே நினைக்கிறேன். நீ இனி கவலைப்படக் கூடாது. மகிழ்ச்சியாய் இருந்து ஆரோக்கியமான குழந்தையைப் பெற்றெடு. அது போதும்’ என்றாள் பார்வதி.

‘இங்குதான் சமையல் வேலை எனக்கில்லையே இன்று ஒரு நாள் அந்த வீட்டைச் சுத்தம் செய்து விட்டு வருகிறேனே’ என்றாள் மீனா.

‘அதற்கு நீ போக வேண்டுமா? யாரையாவது அனுப்பி செய்வோமே’.

‘வேண்டாம் அக்கா. நாமிருக்கும் இடத்தை நாமே பொறுப்பாகச் செய்வதுதான் சரி. சிறிய இடம் தானே. சீக்கிரம் செய்து விடுவேன். முடித்தவுடன் வந்து விடுகிறேன்’.

‘சரி. உனக்கு ஒரு மாறுதலாயிருக்கும் என்றுதான் அனுப்புகிறேன். கவனமாய் வந்துவிடு. ஏதாவது முடியவில்லை’ என்றால் சாவித்ரியைச் சொல்லிக் கொள்.

‘சரிக்கா. கவலைப்படாதீர்கள். சீக்கிரம் வந்து விடுகிறேன்’.

அவனை அனுப்பிவிட்டு; அன்னையே சிறுபெண். ஊருக்குப் புதியவள். நீதான் அவளுக்குத் துணை என்று வேண்டிக் கொள்கிறாள் பார்வதி.

சுத்தம் செய்து முடித்து விட்டாள். ஆட்டோ பிடித்துப் போக வேண்டியதுதான் என்று மீனா நினைத்தபோது, வாசலில் ஒரு ஆள், ‘அம்மா!’ என்றழைக்கிறான்.

‘யார் நீங்கள்?’

‘பெரியம்மா உங்களைப் பத்திரமாய் அழைத்து வரச்சொல்லி கார் அனுப்பியிருக்காங்க’.

அக்காவிற்கு என்னைப் பிரிந்து இருக்கவே முடியாது. பாவம் என்று நினைத்த வண்ணம் கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு காரில் ஏறினாள்.

கார் போகப் போக அது தவறான பாதை என்று காணவே, ‘அம்மா எங்க இருக்காங்க? என்னை எங்கே அழைத்து வரச் சொன்னாங்க?’

‘அழைத்து வரச் சொல்லல். என்னையே அழைச்சிட்டுப் போயிட சொன்னாங்க’ என்று இடக்காகச் சொன்னான்.

‘என்ன சொல்லீங்க? நடுங்கினாள் மீனா. கம்னு கெட. சத்தம் போட்டா கொண்ணு போடுவேன். அநாதை ஆஸ்ரமத்திலேந்தே தூக்க முடியல். இன்னக்கி மாட்டினே.’

இதைக் கேட்ட பிறகு, ஏதாவது முடியவில்லை என்றால் சாவித்ரியைச் சொல்லிக்கொள் என்ற பார்வதியின் குரல் காதில் கேட்கிறது.

one shall descend and break the iron law என்று உள்ளே மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டாள். டக்கென்று கார் பிரேக் டவுன் (Break down) ஆயிற்று. ‘சீ இது வேற. திருட்டுக் கார் எடக்கு செய்யுது’ என்று முனைமுனைத்த வண்ணம் கதவைத் திறந்து முன்புற பானெட்டைத் திறந்து சோதிக்க முற்பட்டான். ஜனநடமாட்டம் இல்லாத இடமாயிருந்தது. கத்தினால் கூட யாரும் வருவதற்கில்லை. இவள் நிலைமை ஏதும் தெரியாமலேயே இவனை நினைத்துப் பார்வதி சாவித்ரி படிக்கிறாள்.

திடீரென்று ஒரு உயர் ரக கார் அருகில் வந்து நிற்கிறது. நடுவழியில் ரிப்பேரான் கார்காருக்கு உதவும் மனப்பான்மையுடன் காரிலிருந்து இறங்கி வந்து any help? என்றவர் சிவராமன் சார்தான். மீனாவிற்கு ஆனந்தக்கண்ணீர் வருகிறது. அவள் கத்தினால் வெளியில் கேட்காதவாறு கண்ணாடிக் கதவுகள் சார்த்தப்பட்டிருந்தது. கையிலிருந்த வீட்டுச் சாவியால் கண்ணாடியை உடைத்து ‘சார் என்று குரல் கொடுத்தாள். குரல் கேட்டு அருகில் வந்து மீனாவா? நீ எங்கே இங்கே?’ என்றவரைக் கண்டு கடத்தியவன் ஓடப் பார்த்தான். உடனே அவர், ‘டிரைவர் அந்த ஆளைப் பிடி’ என்று சுத்தமிட டிரைவர் ஓடிப் போய் பிடித்துவர யாவற்றையும் யூகித்த சிவராமன், ‘டிரைவர்! காரையும், இவனையும் போலீஸில் ஓப்படைத்து விட்டு வா. நான் மீனாவை அழைத்துப் போகிறேன்’ என்றார்.

‘நா பாத்துக்கிறேன் சார் நீங்க போங்க’ என்ற சிவராமனின் டிரைவர் அவனை அடித்துக் கைகளைக் கட்டி வண்டியிலேற்றிக் கென்றான்.

‘மீனா! பயப்படாதே. இந்த நிலையில் உன்னைப் பார்த்தால் பார்வதி தாங்கமாட்டாள். வாசு இல்லாமல் இனி தனியே எங்கும் போக வேண்டாம்’ என்றார் சிவராமன்.

வீட்டு வாசிலில் கார் ஹார்ன் ஓலி கேட்டதும் கதவைத் திறக்க வந்த பார்வதி மீனாவைப் பார்த்ததும் சந்தோஷப்பட்டாள். ஆட்டோவில் வந்தால் வயிறு கலங்குமே என்ற கவலை அவருக்கு.

‘நல்ல வேளைங்க. இந்த உடம்பில் (கருவற்ற நிலையில்) அவள் ஆட்டோவில் வரப் போகிறானே என்று கவலைப்பட்டேன். அன்னைதான் உங்களை அனுப்பி அவளைக் காரில் அழைத்து வரச் செய்தார்’ என்றாள் பார்வதி.

‘ஆமாம். அது என்னவோ உண்மைதான் நீ அவருக்காக சாவித்ரி படித்திருப்பாய்’ என்றார்.

‘ஆமாங்க. இவளைத் தனியே அனுப்பிவிட்டு இருப்புக் கொள்ளாமல் சாவித்ரிதான் படித்தேன்’ என்றாள்.

‘அதுசரி. ஏன் என்னவோ போல் இருக்கிறாய்?’ என்று அருகில் வந்து பரிவுடன் பார்வதி கேட்டவுடன் அவள் தோளில் சாய்ந்து அழுதாள் மீனா.

‘என்னம்மா? என்னாயிற்று? மயக்கமாய் இருக்கிறதா? வலிக்கிறதா? எதுவானாலும் பயப்படாமல் சொல். ஹாஸ்பிடல் போவோமா’ என்று கண்ணைத் துடைத்து தலையை வருடினாள் பார்வதி.

‘இவள் மனுஷியா? தெய்வமா? யாரோவான என்னிடம் எவ்வளவு இதமாய் நடக்கிறாள்’ என்று மீனாவின் மனம் உருகியது.

‘அவருக்குக் குடிக்க நல்லதாய் ஏதாவது கொடு. படுத்து ஓய்வெடுக்கச் சொல்’ என்கிறார் சிவராமன்.

‘இவள் (பார்வதி) ஈஸ்வரி என்றால் அவர் ஈஸ்வரனாய் இருக்கிறார். மாமியார் வீடு கிடைக்காத எனக்கு மகேசன் ஆதாவு கிடைக்கிறதோ’ என்று எண்ணுகிறாள் மீனா.

‘எதுவானாலும் பார்த்துக் கொள்ளலாம் வா’ என்று படுக்கவைத்து பருக ஜீஸ் கொடுத்து தலையை வருடி விடுகிறாள். காலைப் பிடித்து விடுகிறாள். ‘பார்வதி அக்கா! என்ன இது? நீங்கள் இதெல்லாம் செய்ய வேண்டுமா’ என்று அவள் கையைப் பிடித்துத் தடுக்கிறாள் மீனா.

‘இதெல்லாம் உனக்கில்லை நீ பெற்றுத் தரப் போகும் என் சாவித்ரிக்கு. மீனா! குழந்தை பிறந்தவுடன் எனக்குத் தருவாயா கொஞ்சி மகிழ்?’

‘என்னக்கா கேள்வியிது. உண்மையில் என் வயிற்றுப் பிள்ளையை நீங்கள்தான் சதா சுமக்கிறீர்கள் உங்கள் குழந்தைதான் அது. உங்களுக்கே உங்களுக்குக் கூட தந்து விடுவேன்.’

‘அது சரி. வாசு சம்மதிக்க வேண்டாமா?’ என்று விளையாட்டாய்க் கேட்டாள்.

‘என்னை விடவும் நன்றி விஸ்வாசம் அவருக்குத்தான் அதிகம் அக்கா. ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்’ என்றாள்.

வாசு அவளை அழைத்துப் போக வந்தான். இவர்கள் பேச்சைக் கேட்ட சிவராமன், ‘வாசு! குழந்தை பிறந்தவுடன் உள்ள மனைவியை அழைத்துப் போய்விடு இல்லையென்றால் பார்வதி விடமாட்டாள். குழந்தை என்றால் அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும்’ என்று கேளி செய்தார். ‘உங்களுடைய உதவிக்கு, அன்புக்கு நாங்கள் அந்த நன்றியாவது செலுத்த முடிந்தால் மகிழ்வோம்’ என்றாள் வாசு. ‘மீனா வாசவைப் பற்றிச் சொன்னது சரிதான்’ என்றாள் பார்வதி.

நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக அவள் வயிற்றுக் குழந்தை வளர்ந்து பேறு நாளும் வந்தது. அவள் வலியால் துடிப்பது கண்டு தானே வலிபடுவது போலுணர்கிறாள் பார்வதி. ஓயாது சாவித்ரி வாசகங்களை உச்சரிக்கிறாள். காரில் மருத்துவமனைக்கு அழைத்துப் போய் சேர்த்ததும் வாசவையும், பார்வதியையும் உடன் இருக்கச் செய்துவிட்டு அவசர வேலையாய் சிவராமன் சென்றார்.

அவள் வலியால் அவதிப்படும் போது, அவளைத் தன் மடியில் படுக்க வைத்து இதமாகத் தடவிய வண்ணம் சாவித்ரியை உச்சரித்த வண்ணம் இருந்தாள் பார்வதி. இத்தனை வலியிலும் மீனாவுக்கு பார்வதியின் அன்பு இதமளித்தது.

டாக்டர் வந்து அவளை லேபர் ரூமுக்கு அழைத்துச் செல்லவே அன்னையை மானசீகமாய் அவருடன் அனுப்பி விட்டு சாவித்ரியை கூறியபடி காத்திருந்தாள் பார்வதி.

வாசு நன்றியால் நெகிழ்ந்தான். ஆதரவு தரவேண்டிய அம்மாகல் நெஞ்சுடனிருக்க முன்பின்னறிந்திடாத பார்வதி காட்டும் பரிவு எத்தகையது. நாங்கள் என்ன பிரதி உபகாரம் செய்வோம் என்று நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தான்.

குழந்தையின் வீல் என்ற ஒலி கேட்டு வாசவும், பார்வதியும் பெருமகிழ்வு கொண்டனர். சிறிது நேரத்தில் பூப்போன்ற குழந்தையை மெத்தென்ற டவலில் ஏந்திக்கொண்டு நர்ஸ் வாசவிடம் வந்தாள். ‘அம்மாவிடம் கொடுங்கள்’ என்றான் வாசு. பார்வதியின் முகப்பிரகாசம் எத்தனை வாட்ஸ் பல்பு என்று கூற முடியாது. குழந்தையை நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டாள். ஆனந்தக்கண்ணீருடன் ‘சாவித்ரி’ உன் வருகைக்குத்தான் நாங்கள் காத்திருந்தோம் என்றாள்.

அதன்பிறகு பத்து நாட்கள் அங்கேயே ஸ்பெஷல் வார்டில் வைத்துக் கவனித்துக் கொண்டாள்.

‘இவ்வளவு அன்பிற்கு நான் எப்படி உங்களுக்குக் கைம்மாறு செய்வேன்’ என்றாள் மீனா. ‘அன்பிற்குக் கைம்மாறு செய்வார்களா என்ன? சாவித்ரியைப் பெற்றெற்றுத்தற்கு நான்தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும்’ என்கிறாள் பார்வதி. (தன் காலில் இடறிய சாதகரிடம் பகவான் மன்னிப்புக் கேட்டது போல்)

பதினேராம் நாள் குழந்தைக்கும், மீனாவிற்கும் அருமையான வரவேற்பு வீட்டில். தன்னைப் பெற்றவள் இருந்திருந்தால்கூட இப்படிச் செய்திருப்பாளா? என்று தோன்றுகிறது மீனாவிற்கு.

தொட்டிலில் இட்டுச் சாவித்ரி, சாவித்ரி என்று சொல்லி மகிழ்கிறாள் பார்வதி. மீனாவிடம், ‘நீ குழந்தைக்கு என்ன பெயர் வைக்க விரும்புகிறாயோ அதைச் சொல் என்று கூற, மீனா,

உங்கள் பெயரைத்தான் வைப்பேன். கூப்பிட முடியாது. மனத்திற்குள்ளேயே நினைத்துக் கொள்கிறேன்’ என்று சிரித்தாள்.

‘வாசு, நீ என்ன பெயர் வைக்க ஆசைப்படுகிறாய் சொல் என்றாள் வாசுவிடம். நானும் உங்கள் பெயரைத்தான் வைக்க விரும்புவேன். உங்கள் விருப்பமே எங்கள் விருப்பமும் சாவித்ரி என்றே அழைப்போம்’ என்றான் வாசு.

‘வாசு! இன்னும் கொஞ்ச நாள் நீங்கள் தனியே இருக்க வேண்டாம். மீனா தனியாகக் குழந்தையை எப்படிப் பார்த்துக் கொள்வாள். இங்கேயே இருந்து விடுங்கள்’ என்றாள் பார்வதி.

‘வாசு நீ வேண்டுமானால் மீனாவை அழைத்துச் செல். குழந்தையைப் பார்வதி பார்த்துக் கொள்வாள்’ என்று சிவராமன் பார்வதியைக் கேலி செய்தார்.

‘போங்கள். நானென்றும் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவள் குழந்தைக்குப் பாலூட்ட வேண்டாமா?’ என்று கள்ளமில்லாமல் சொல்கிறாள் பார்வதி.

மீனா தன் குழந்தையின் மழலைப் பருவ இன்பங்களையெல்லாம் பார்வதியே அனுபவிக்கக் கொடுத்து அவள் மகிழ்ச்சியே தன் மகிழ்ச்சி என்றிருந்தாள்.

குழந்தையின் அழுகால் கேட்டால் பார்வதி விரைந்து வந்து தூக்கிக் கொண்டு சமாதானம் செய்வதோடு, ‘மீனா! குழந்தை அழுவது காதில் விழவில்லையா? இத்தனை நேரம் அழுதால் தொண்டை காய்ந்து விடாதா?’ என்று கண்டிக்கும் தோரணையில் பேசுவாள். மீனா பதில் கூறாது சிரிப்பாள். ‘ஏன் சிரிக்கிறாய்?’ என்றால் ‘நீங்கள் தானே பெற்றுக் கொடு பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்றீர்கள். என் வேலை முடிந்து விட்டது நீங்கள்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்’ என்பாள் சிரித்துக் கொண்டு. ‘சரி சரி நானே பார்த்துக் கொள்கிறேன்’ என்பாள் குழந்தை உள்ளத்தோடு.

அக்கறையோடு காய்களை, பழங்களை அவித்து ஸ்பூனால் உண்ணக் கொடுப்பாள். விதவிதமான ஆடைகளை வாங்கி அணிவித்து மகிழ்வாள். நிறை மணிக்களோடு ஒலிக்கும் வெள்ளிக் கொலுசை அணிவித்து அதன் அசைவில் எழும்

ஒசையைக் கேட்டுக் களிப்பாள். தவழ்ந்து வரும் அழகு, சுவரைப் பிடித்து எழுந்து நிற்க செய்யும் முயற்சி ஒவ்வொன்றையும் கண்டு கண்டு ரசிப்பாள்.

‘அக்கா! வரவர உங்களுக்குப் பசி, தாகமே மறந்து விட்டது. பார்த்துப் பார்த்து குழந்தைக்குச் சாதம் ஊட்டுகிறீர்களே உங்களுக்கு நான் சாதம் ஊட்டி விடவா?’ என்பாள் மீனா.

உண்மையில் இவள் இன்பத்தில் எனக்கு வயிறு மனம் எல்லாம் நிறைந்து விடுகிறது என்பாள் பார்வதி.

நீங்கள் தெம்பாய் இருந்தால்தானே குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ள முடியும். சாப்பிட வாருங்கள் ‘ஏங்க அக்கா சாப்பிடும்-வரை குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ளக்கூடாதா?’ என்பாள் வாசுவிடம். பரவாயில்லை மீனா நான் அவளை மடியில் வைத்துக் கொண்டே சாப்பிடுகிறேன் என்பாள் பார்வதி. சாப்பாட்டுத் தட்டை குழந்தை இழுக்கும். அதையும் பார்வதி, ரசிப்பாள். உங்களைச் சாப்பிட விடமாட்டாள். இப்படிக் கொடுங்கள் என்று மீனா கூற, பரவாயில்லை மீனா இவள் என் சாவித்ரி என்பாள். புடவையைக் குழந்தை ஈராமாக்கி விட்டாள். நீ அக்காவைச் சாப்பிட விடவே மாட்டாயா? என்று மீனா கூறி குழந்தையை வாங்கிக் கொள்ள வந்தால் எனக்குப் பரவாயில்லை மீனா குழந்தைக்கு வெந்நீரில் துடைத்து ஜட்டியை மாற்று. ஈராம காத்தால் சளி பிடிக்கும் என்பாள் அக்கறையாக. இராமனைக் கைகேயி வளர்த்துதை ‘தாய் கையில் வளர்ந்திலன்’ என்பார் கம்பர். கோசலை மகனை கேகயன் மகள் வளர்த்தாள். தேவகி மகனை யசோதை வளர்த்தாள். மீனாவின் மகனைப் பார்வதி வளர்த்தாள்.

யாவும் பல மாதங்களில் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. இவர்கள் இங்குப் பாதுகாப்பாய் இருப்பதையும், அழகுச் சிலையாய்ப் பெண் குழந்தை பிறந்து அதைப் பார்வதி கொண்டாடுவதையும் கண்ட வாசுவின் ஊர்க்காரர் ஒருவர் வைதேகியிடம் யாவற்றையும் சொல்லி மகிழ்ந்தார். வைதேகிக்குப் பொறுக்கவில்லை. என் பேத்தியைக் கொஞ்சி மகிழ்வதா? அவள் யார் இதற்கு உரிமை கொண்டாட? இவர்களை அவள்

என் ஆதரிக்க வேண்டும்? அலைய விட்டிருந்தால் இந்நேரம் என் காலில் வந்து விழுந்திருப்பார்களே. நான் ஏற்றிருப்பேன். என் குடும்ப வாரிசு என் வீட்டில் உதித்திருக்கும். இனியும் விட்டு வைக்க முடியாது என்று ஆத்திரப்பட்டு ஆள் அனுப்பி அழைத்து வரச் சொன்னாள். வாசு மறுத்துவிட்டான். சொத்து இல்லை என்று பயமறுத்தினாள். இவர்கள் அன்பைவிட அந்தச் சொத்து பெரிதில்லை என்று மறுத்துவிட்டான்.

ஆனால் பார்வதி அன்பிற்கு மட்டும் உரியவளில்லை. பண்பிற்கும் அரசி அவள்.

‘வாசு! உங்கள் தாய் மனம் மாறிய பிறகு நீங்கள் அவர்களிடம் செல்வதுதான் முறை. சாவித்ரி அவர்கள் உடைமை. அதற்கு நான் உரிமை கொண்டாடுவது சரியாகாது. அவர்களை மகிழ்விப்பது உங்கள் கடமை’ என்கிறாள் பார்வதி.

‘எங்களை ஆதரிப்பது அவர்கள் கடமை இல்லையா? அதைத் தவற விட்டவர்களிடம் எங்களுக்கு என்ன கடமை? முன்பின் அறிந்திராத எங்களை எவ்வித பயனும் கருதாமல் ஆதரித்த உங்களை விட்டுப் போவது எங்களால் முடியாது மேடம்’ என்றாள் வாசு.

‘தவறு வாசு. உங்களுடன் நாங்கள் இருந்தது, சாவித்ரியை நான் கொஞ்சி மகிழ்ந்தது யாவும் இறைவன் எங்களுக்கு அளித்த வாய்ப்பு. இதுவரை உங்களை நாங்கள் உரிமை கொண்டாட அனுமதித்ததற்கே உங்கள் அம்மாவிற்கு நாங்கள் நன்றியாக இருப்போம்.’

‘மீனா! நீ புறப்படத் தயாராகு. அவர்கள் குழந்தைக்கு உரிமையுள்ளவர்கள் அவர்கள் அழைக்கும்போது போவதுதான் முறை. மேலும் அவர்கள் மனம் புண்படவிடக் கூடாது. நாங்கள் உங்களை அவர்களிடமிருந்து பிரித்து விட்டதாக எங்கள் மீதும் கோபப்படுவார்கள். நீ தவறு செய்யாமல் அவர்களிடம் நல்ல பெயர் எடுப்பதுதான் எனக்கு நீ செய்யும் நன்றி.’

‘தாய்ப்பாசம், சகோதரபாசம் எதுவுமே அறிந்திராத எனக்கு எல்லா அன்பையும் அன்னிக் கொடுத்தவர் நீங்கள். உங்களுக்கு அவப்பெயர் வர ஒரு நாளும் அனுமதிக்க மாட்டேன். சாவித்ரி

என் வயிற்றில் உருவான நாள் முதல் உங்கள் பரிவாலேயே அவளை வளர்த்தீர்கள். உங்களைப் பிரிந்து குழந்தை எப்படியிருப்பாள்? நான்தான் எப்படி உங்களைப் பிரிவேன்?’

‘இல்லை மீனா. நாம் யாரும் யாரையும் பிரிவதில்லை. உடலால்தான் பிரிவோம். ஆத்மாவில் இணைந்தவர்கள்தாம் எல்லோருமே. குழந்தையைக் கவனமாய் பார்த்துக் கொள். அழவிடாதே. அவள் வளர்ந்து எல்லோரையும் ஒன்றிணைத்து விடுவாள். சுமுகமே அவள் இயல்பு’ என்று உணர்வுடன் கூறினாள் பார்வதி.

‘அக்கா! உங்கள் புகைப்படம் ஒன்று வேண்டும் எனக்கு. உங்களைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கும். இனி நான் இங்கு வரமுடியுமோ முடியாதோ’ என்றாள் மீனா.

பார்வதியும், மீனாவும் குழந்தையுடன் இணைந்து ஒரு புகைப்படம் எடுத்து அதை அவளுக்கும் கொடுத்துத் தானும் ஒரு பிரதி வைத்துக் கொண்டாள் பார்வதி.

மீண்டும், மீண்டும் வைதேகி தான் மனம் மாறிவிட்டதாகவும் தனக்குத் தன் பேரக் குழந்தையைத் தானே வளர்க்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தி அழைத்தாள்.

பார்வதியும் குழந்தைக்கு எல்லாச் சிறப்பும் செய்து அன்புடன் அவர்களை அனுப்பி வைத்தாள். பிரியாவிடை பெற்றனர்.

‘மீனா! போட்டோவை மறைத்து வைத்துக் கொள். அது என் அம்மாவின் கண்ணில்பட்டால் பொறுக்க மாட்டாள். பார்வதி மேடத்தின் உயர்ந்த உள்ளம் என் அம்மாவிற்குக் கிடையாது. தான் தன்னுடையது என்று அகங்காரம் பிடித்தவள். பார்த்து நடந்து கொள். மேடத்தை ஒரு வார்த்தையும் சொல்லும்படி நடந்து விடாதே’ என்றான் வாசு.

பார்வதி எப்போதும் வருவதை ஏற்க, போவதை விட்டுவிட பண்டுள்ளாம் கொண்டவள் அவள். தன் (அரவிந்தரின்) சாவித்ரியில் மூழ்கிவிட்டாள்.

வைதேகி, பேரக் குழந்தையுடன் வந்த பிள்ளை மருமகளை ஆரத்தி எடுத்து வரவேற்றாள். அவள் கவனம் பேரக் குழந்தை

மட்டும்தான். தானே வளர்த்து தன்னிஷ்டப்படி வாழ-வைப்பதுதான் அவள் குறிக்கோள். இறைவனின் கையில் இயங்கும் நாம் அவனால் மட்டுமே செலுத்தப்படுகிறோம் என்பதையும் அகந்தையையும் தேவைக்கு அவனே அனுமதிப்பான் என்பதையும் ஒருவரும் உணர்வதில்லை.

மருமகளை அடக்கி ஆண்டாள். பேத்தியைச் செல்லமாக வளர்த்தாள். அவள் விருப்பப்படி படிக்க வைத்தாள். காதல் திருமணம் என்பது பெற்றவருக்குச் செய்யும் துரோகம் என்ற கருத்தை மட்டும் அடிக்கடி கூறுவாள்.

சாவித்ரி பி.ஏ இலக்கியம் மூன்றாம் ஆண்டு வந்துவிட்டாள். மூத்த பேராசிரியர் தாமோதரன் லண்டனில் வசித்து வரும் தம் நெருங்கிய நண்பர் விசுவத்தின் மகன் ஹரியைச் சிறப்பு வகுப்பு எடுக்க வரவழைத்திருந்தார். ஹரி லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று சிறப்புப் பரிசுகள் பெற்ற கற்பிக்கும் ஆர்வம், ஆற்றல் மிக்க இளைஞர் என்பதை தாமோதரன் அறிந்திருந்தார். தன் கல்லூரி மாணவர்கள் சிறப்பான முறையில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் தம் சொந்தப் பொறுப்பில் நண்பனின் அனுமதியுடன் ஹரியைச் சில மாதங்கள் சிறப்பு வகுப்பு எடுக்க வேண்டினார்.

அதன்படி கல்லூரி வகுப்பு முடிந்தவுடன் மாலை 4 மணி முதல் 5 அல்லது 6 மணி வரை சிறப்பு வகுப்பு நடத்தினான். வகுப்புக்கே வராத மாணவர்கள்கூட ஹரியின் சிறப்பு வகுப்பிற்கு ஆர்வத்துடன் வந்தனர்.

இனிய தோற்றப் பொலிவு, மென்மையான ஆங்கில உச்சரிப்பு. இலக்கியத்தில் ஆழந்த ரசனை, வாழ்வின் சட்டங்களை இலக்கியத்தின் வாயிலாக விளக்கும் திறமை, மாணவர்களின் விதவிதமான ஜயங்களைப் போக்கும் தெளிவு, புன்னகை மாறாத பழக்கம் யாவும் மாணவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. வகுப்பில் நுழைந்த முதல்நாள் முதல் பார்வையில் அவன் இதயத்தின் ஆழத்தில் இடம் பிடித்தவள் சாவித்ரிதான். மாணவர்களின் வினாக்களுக்கு அவன் சளைக்காமல்

விடையளிப்பான் என்றால் அவன் கேட்கும் வினாக்களுக்குத் தயங்காமல் விடையளிக்கும் மாணவி சாவித்ரிதான்.

மதிய இடைவேளையில் பேராசிரியர் தம் தனி அறையில் புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருந்தார். ‘மே ஐ கமின் சார்’ என்ற இனிய குரல் கேட்டு முகம் மலர்ந்த தாழோதரன், ‘எஸ் கமின்’ என்று அன்புடன் அழைத்தார்.

ஹரி நானே உன்னிடம் பேச நினைத்தேன். ‘உன் திருமண விஷயமாக உன் பெற்றோர் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர்?’

‘அது சம்பந்தமாய் எனக்குப் பூரண சுதந்தரம் தந்துள்ளனர். நான்தான் எனக்கேற்ற பெண்ணைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும்.’

‘யாரைத் தேர்வு செய்திருக்கிறாய்?’

‘நானே உங்களிடம் சொல்ல நினைத்தேன் இது விஷயத்தில் நீங்கள்தாம் அங்கிள் எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.’

‘செய்கிறேன் இந்த நாட்டில் என் நண்பனின் மகனுக்கு நான்தானே பொறுப்பு. அந்தப்பெண் யார்? உன் அறிவிற்கும் குணத்திற்கும் ஏற்ற பெண்ணைத் தேர்வு செய்து விட்டாயா? பெண் கேட்கப் போகலாமா?’

‘ஜய்யய்யோ அங்கிள் பெண் கேட்கவெல்லாம் போக முடியாது. நான் விரும்பும் பெண் என்னை விரும்புகிறாளா என்று கூடத் தெரியாது.’

‘யாரென்று சொல். அந்த அதிர்ஷ்டசாலிப் பெண்ணிடம் நான் பேசுகிறேன்.’

‘மிகுந்த தயக்கத்தோடும் நானைத்தோடும் பி.ஏ. 3rd year படிக்கும் சாவித்ரி’ என்றான். அவனை மகிழ்வுடன் ஏறிட்டு நோக்கி ‘சரியாகத்தான் செலக்ட் செய்திருக்கிறாய். நான் அந்தப் பெண்ணை அழைத்துப் பேசுகிறேன்.’

அங்கிள் அவசரப்பட வேண்டாம். அவன் மனநிலையோ, அவர்கள் வீட்டார் இயல்போ தெரியாமல் பேசினால் அவன் என்னைத் தவறாக நினைக்கக் கூடும் என்று தயக்கமாயிருக்கிறது.

‘இவ்வளவு பண்புள்ள உன்னைத் தவறாக நினைக்க முடியுமா என்ன? சரி கவலையை விடு நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.’

மறுநாள் சாவித்ரியைக் கூப்பிட்டனுப்பினார். மூத்த பேராசிரியர் மீது மாணவர்களுக்கு அதிக மதிப்பிருந்தது. வகுப்பில் வம்பு செய்யும் மாணவர்களைக்கூட அவர் தம் அன்பால் கட்டிப் போட்டிருந்தார். அவரே தம்மை அழைப்பது சாவித்ரிக்கு மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது.

‘வாம்மா. படிப்பெல்லாம் எப்படியிருக்கிறது?’

‘நன்றாகப் படிக்கிறேன் சார்.’

‘புதிய ஆசிரியரின் சிறப்பு வகுப்பு உங்கள் எல்லோர்க்கும் பிடித்திருக்கிறதா? நான்தான் என் பொறுப்பில் அவரை வண்டனிலிருந்து வரவழைத்திருக்கிறேன். யாருக்கும் வகுப்பு திருப்தி யில்லை யென்றால் திருப்பி அனுப்பிவிட நினைக்கிறேன்.’

‘இல்லை சார் அவர் வகுப்பு எல்லோருக்கும் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கிறது. பிடித்திருக்கிறது. ரெகுலர் கிளாஸே அட்டண்ட் பண்ணாதவர்களை அவர் வகுப்பைத் தவறவிட விரும்புவதில்லை. அவரை அனுப்பி விடாதீர்கள் சார்’ என்றாள்.

‘உனக்கும் பிடித்திருக்கிறதா? வகுப்பில் முதலாவதாக வரும் மாணவியாயிற்றே நீ.’

‘ஆமாம் சார். எனக்கும் அவர் வகுப்பெடுக்கும் முறை மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் பதிலளித்துக் கொள்வதுபடுத்துகிறார்.’

‘அப்படியா? உன்னை மேற்கொண்டு படிக்க வைப்பார்களல்லவா. உன்னைப் போன்ற சிறந்த படிப்பாளர்களெல்லாம் படிப்பை நிறுத்தக்கூடாது.’

‘எனக்கு மேலே படிக்க மிகவும் ஆர்வம்தான் சார். ஆனால் என் பாட்டி பி.ஏ. முடித்தவுடன் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்கிறார். ஆனால் நான் பி.ஏ. முதல் வகுப்பில் தேறி விட்டால் என்னைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டேன். அதிகம் படித்தால் வீட்டிற்கு

அடங்காமல் காதல் என்று யாரையாவது அழைத்து வருவோம் என்பது பாட்டியின் கருத்து. என் பெற்றோர் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டதால் என் பாட்டி என் அம்மாவை முழுமனதாய் ஏற்கவில்லை’ என்கிறாள்.

‘உன் பாட்டியார் பார்க்கும் வரன் உனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால்?’

‘பிடிக்கவில்லை என்றால் வற்புறுத்தமாட்டார். என் விருப்பம் கேட்டுத்தான் செய்வார். நானாகத்தான் ஒருவரை தேர்வு செய்யக் கூடாது. பாட்டிக்குத் தான் செய்வதை எல்லாரும் ஏற்க வேண்டும்.’

‘உனக்குப் பிடித்தவர் சோதிடர் மூலம் வந்தால் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்வா? உனக்கு எப்படிப்பட்டவர் கணவனாக வரவேண்டும் என்று உன் விருப்பம் ஏதுமில்லையா?’

நாணத்துடன் பதில் சொல்கிறாள். ‘படித்தவர் பண்பாளர் வேண்டும் என்பது என் விருப்பம்.’ அவள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, ‘அங்கிள்’ என்று ஹரி அழைக்கவே, ‘வா ஹரி உன்னைப் போன்ற படித்த பண்பாளர்தான் சாவித்ரிக்குக் கணவனாக வரவேண்டுமாம்’ என்று கூறி அவளைப் பார்க்கிறார் பேராசிரியர். ஹரியும் அவளைப் பார்க்கவே நாணத்துடன் தலை குனிந்து கொண்டாள். ‘சாவித்ரி இந்த ஆண்டு முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் அவளுக்குப் பிடித்த வரனை அவள் பாட்டியின் சிஸ்டத்தில் ஏற்றி விடுவேன்’ என்றார் பேராசிரியர். ஹரி சாவித்ரியின் இதயங்கள் இடம் மாறிக் கொண்டன என்பதைப் பேராசிரியர் உணர்ந்தார்.

(தொடரும்)

★ ★ ★

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

சிந்தனையைக் கடந்த சமர்ப்பணம்

நாம் என்பது நம் மனநிலை mentality என்பது. இதுவரை நாம் ஏற்ற கருத்துகளும் அதன் அடிப்படையில் நாம் நம்புபவையும் சேர்ந்ததே மனநிலை. மேதைகளும் தங்கள் மனநிலையை முழுவதும் நம்புவார்கள். இதை God எனவும் நம்புவார்கள். கடவுளுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. அதுவே பெரியவர்கள் நிலை என்பதால், மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டியதில்லை. நாம் அன்னைக்குச் சமர்ப்பணம் செய்கிறோம் என்பது நம் மனநிலைக்குச் செய்யும் சமர்ப்பணமாகும். அதைக் கடப்பது அவிப்பூர் நாராயண தரிசனம் பெறுவது. சமர்ப்பணம் நினைவு வரும் பொழுது முதல் செகண்டில் சமர்ப்பணம் செய்தால் அது சிந்தனை எழும்முன் செய்யும் சமர்ப்பணமாகும். இது மிகப் பெரியநிலை. ஆனால் ஒரு கண்ணம் பலிக்கும். பரவசம் தரும். அது ஆன்மிக நிறைவுக்குரிய விழிப்பு. நமக்கு நடைமுறை, பலன் மட்டும் கண்ணுக்குத் தெரியும். இந்தச் சமர்ப்பணம் இதுவரை தவறிய காரியங்களை உடனே முடிக்கும். நினைக்க முடியாத வாய்ப்பை உற்பத்தி செய்யும். புது மனிதனாய்ப் பிறந்து, உலகைப் புது நயனாங்களால் கண்டு, கண்டதை நம்ப முடியாமல் தினரினான். ஒரு கண்ணமானாலும் அது ஆன்மிகப் புனர்ஜீவனம். கண்ணம் பலித்ததைப்போல் கண்ணத்தில் மறையும்.

நீரில் மூழ்குபவன்

நீரில் மூழ்குபவனைக் காப்பாற்றப் போனால், அவன் உதவிக்கு வருபவரை இரு கைகளாலும் தழுவிப் பிடித்துக் கொள்வான். உயிரைக் காப்பாற்றப் போனவன் உயிரை இழப்பான். அப்படிப்பட்டவரைக் காப்பாற்றக் கொடுக்கும் பயிற்சியில் முதல் அம்சம், எப்படி உயிரை இழக்காமலிருப்பது என்பது. கரண்டில் மாட்டிக் கொண்டவனைக் காப்பாற்றப்போய் அவனைத் தொட்டிழுத்தால், உனக்கும் உயிர் போகும். ஆபத்தைக் கண்டவுடன் அவனைத் தொடக்கூடாது எனத் தோன்றி suse உள்ள இடம் நினைவு வந்து, அதை எடுக்க வேண்டும். ஆபத்தில் அந்த நினைவு வராது. சமர்ப்பணம் பெரிய விஷயமானால், ஆபத்து, பயம் என்றால் உடனே சமர்ப்பணம் மறந்துவிடும். சமர்ப்பணம் ஒரு சிலருக்கே நினைவு வரும். நினைவு ஆபத்திலிருந்தால் சமர்ப்பணம் அரைகுறையாகப் பலிக்கும். இழை இழையாக ஆபத்து குறையும். நாமும் ஆபத்தும் ஒன்றாயிருப்போம். பிரிந்தால்தான் சமர்ப்பணம் பூரணமாகும். கண்ணத்தில் விலகும். ஆபத்து மனத்தை நிரப்பும். ஆபத்தையும், நம்மையும் பிரித்து, ஆபத்தை மனத்தினின்று பிரிப்பது கடினம். பிரித்தபின் சமர்ப்பணம் முழுவதும் உடனே பலிக்கும். நீரில் மூழ்குபவன், கரண்டில் மாட்டிக் கொண்டு உயிரை இழக்கக் கூடாது. விலகி, பிரித்து சமர்ப்பணம் செய்தால் பலிக்கும். சமயோகிதம் வேண்டும்.

